

SOSYALİST ÖĞRETİ YENİDEN

TURGUT KOÇAK (GENEL BAŞKAN)

08 NİSAN 2013

Artık günümüzde solcu ve sosyalistim diye ortaya çıkanların sosyalistlikle bir ilişkilerinin kalmadığı açıkça görülüyor. Doğru dürüst özgürlüğü bile doğru anlamayanların solculuğundan söz edilebilir mi? Genel olarak nerede bir ezilen varsa onu yanındayız diyerek yığınları köleleştiren, onları kul yerine koyup canına ot tıkayan, çağdışı görüş ve anlayışların tutsağı haline getiren, sömürü ve zulüm sistemini savunanları; solcu ya da sosyalist olanlar savunabilirler mi? Özgürlük ve ezilen sözcüğünü kurnazca kullanıp sola ve sosyalizme savaş açmış olanları savunma noktasına kadar savrulmuş olanlar nasıl olur da solcu ya da sosyalist olabilirler? Emperyalist/kapitalist dünyanın; dünya halklarının boynuna boyunduruk geçirmek için etnik ve inanç farklılıklarını kullanarak halkların birbirlerini boğazlamalarına yol açacak politikalar nasıl olur da sol ve sosyalist görüşlerle bağdaştırılabilir? Bugün "düşünce özgürlüğü var" denilerek, faşist görüşlerin propaganda edilmesi nasıl bir düşünce özgürlüğüne girmez ve savunulamazsa, her hangi bir inancın ya da ırkın hegemonyası da savunulamaz. Ülkemizde cemaat örgütlenmelerini özgürlükle bağdaştırıp onların bugün olduğu gibi

ülke yönetiminde söz ve karar sahibi olmasını sağlarsanız ortada ne özgürlük kalır ne de demokrasi. İnsanlar birey olarak inançlarını özgürce yaşayabilir, geldikleri etnik kökenden olmanın övücünü de duyabilirler. Ancak bu gerçeklerini başkalarına baş eğdirmek için kullanamazlar. Ne yazık ki, bugün Türkiye'de yaşananlar budur. Solcu ya da sosyalist olduklarını söyleyenlerin bu gerçeği anlayamamış olmaları düşünülemez.

12 Eylül 1980 faşist darbesinden bu yana emek eksenli politika ve örgütlenmeler yasaklanmış; cemaat, hemşehri ve etnik örgütlenmelere ise geçit verilmiştir. Bu yüzden de adeta Türkiye'nin yüzü değişmiştir. Dolayısı ile Bugün AKP'yi iktidar koltuğuna taşıyan bu anlayış olmuştur. Ülkemizde sözümona insan hakları ile ilgili öne çıkmış iki dernek vardır. Bu derneğin birisi İnsan Hakları Derneği ötekisi de Mazlum-Der'dir. Bu iki derneğin de insan haklarından anladıkları sadece ve sadece inanç ve etnik köken üzerinden yaşananlara karşı çıkmaktan ibaret olmuştur. Doğal olarak birçok sol ve sosyalist görüşlü kimse İnsan Hakları Derneği'nde bulunmuş bugün ise bu derneğin öz olarak varlık nedeni neredeyse Kürt sorunu ile sınırlı kalmıştır.

Sol ve sosyalist görüş sahibi olduklarını söyleyen kimseler süreç içerisinde başka duyarlılıklara savrulmuşlar, emek eksenli politikalar denilebilir ki, gündemlerine bile giremez olmuştur. Uluslararası sermayenin işbirlikçisi ve sözcüsü AKP iktidarı ile mücadele etmesi gereken sol ve sosyalist görüş sahibi olduklarını söyleyenlerin haritası, pusulası kalmamış, AKP ile birlikte, dış emperyalist güçlerin politik isteklerini masum bir kılıkla savunmaya kalkmışlardır.

KESK Başkanı Lami Özgen kamu emekçileri sendikal örgütlenmesinin tepesindedir ama aynı emek düşmanı AKP'nin kendisine verdiği "Akil İnsanlar" sıfatını geri çevirmek şöyle dursun oynaya güle kabul etmiştir. Oysa çok değil, daha kısa bir süre önce kendisi de içinde KESK'e yönelik operasyonların gerçekleştirilmesini sağlayan AKP iktidarındır. Bu açıkça ilkesizliktir. İlkesiz olunarak sol ve sosyalist olunamayacağına göre kendilerini solcu ve sosyalist sayanlar yaşamın içinde karşılaştıkları her şeyi bir kez daha gözden geçirmelidir. Ama Lami Özgen'in görev almasını etkileyen şey daha çok etnik köken anlayışıdır ki, ister istemez bu anlayış emek eksenli görüş ve anlayışını karanlıkta bırakmıştır.

Evet, Cem Vakfı Başkanı İzzettin Doğan da Recep Tayyip Erdoğan'ın "Akil İnsanlar" grubunda yer almıştır. İzzettin Doğan gibi inanç üzerinden örgütlenenlerin varacağı yer burasıdır. İzzettin Doğan'ı geçerse tek tek Alevi yurttaşlarımızın Recep Tayyip Erdoğan ve iktidarını desteklemediği ortadadır.

Sonuç olarak sosyalist öğretiyi yeniden ele almalı ve sol ve sosyalist olarak yutturulmaya çalışılan bütün görüşleri deşifre etmeliyiz. Edeceğiz de...

ÖNEMLİ NOT: Bu yazı yazıldığı sırada Silivri Mahkemesi önünde toplanan halkın üzerine basınçlı su ve biber gazı sıkılıyor. İktidarın bu tutumu karşısında özgürlük ve demokrasi adına konuşmayı çok sevenlerin gıklarının bile çıkmıyor olması çok ama çok önemlidir.

Biz AKP iktidarının demokrasiden, özgürlükten ne anladığını iyi biliyoruz.

Bütün Türkiye halkının gözleri önünde devam eden bu zorbalığı protesto ediyor hesap sorulacağına unutulmaması gerektiğini ilan ediyoruz.

SOSYALİST ÖĞRETİ YENİDEN/2TURGUT KOÇAK (GENEL BAŞKAN)

08 NİSAN 2013

Bilindiği gibi "dünyanın sonu geldi" diyenler bir yandan da Huntington'un düşüncelerine sarıldılar. "Dünyanın sonu geldi" derken onlar da biliyorlardı ki, böyle bir şey söz konusu değildi. Yani kapitalist sistem insanlığın bugüne kadar bulduğu en iyi sistem hiç değildi. Sovyetler Birliği ve Sosyalist Sistem'in yıkılmış; olması bu sözleri söyleyenleri iyice küstahlaştırmıştı o kadar. Yalnız; kapitalist/emperyalist sistemin dünyanın öteki ülke halklarını boyunduruk altına alması için yeni şeyler yapılması ve söylenmesi gerekiyordu, onlar da öyle yaptılar. "Uygurluklar Savaşı" adı altında dinsel inançlar üzerinden halklar karşı karşıya getirilmesi gerekiyordu, getirildi. Etnik ayrılıkların daha da derinleştirilmesi gerekiyordu, derinleştirildi. Bu anlayışlar bilinerek ve istenilerek kışkırtıldı ve örgütlülükler bu anlayışlar üzerinden adeta teşvik edildi. Sorozcu örgütlenmeler bilinen çevrelerce maddi desteklere boğuldu. Turuncu bayrağını alan sokağa fırlayıp "turuncu" devrim yapmaya kalkıştı. Sözde birçok sol ve sosyalist yapılar da bu olup bitenler üzerinden özgürlük arayışına giriştiler. Dış destekli gerçeklikleriyle demokrasi havarisi kesilerek bunlar barikattan barikata koştular. Yeşili, sözde kızılı birbirine karıştırılıp geniş emekçi yığınların bugüne kadar kazanmış oldukları politik bilinç ve uyanıklık yoğun bir propaganda ile yok edildi. Sol ve sosyalizmin ilkelerini savunanlarsa tıpkı

Bakunin'in Marks'la yaptığı tartışmada aralarında geçen tartışmalara benzer tartışmalar yaşadılar. Ne demişti Bakunin? "Güney Slavları, Kuzey Slavlara karşı ayaklandırıp devrim yapacağım." Peki Marks'ın yanıtı ne olmuştu? "Devrimi halklar değil, sınıflar yapar."

Yukarıda özet olarak sunduğumuz görüşler ışığında Türkiye'de de benzer tartışmalar hep gündemimizi aldı almaya devam ediyor. Emekçi yığınlar arasında kardeşleşmenin önünü kesen inanç ve etnik köken üzerinden hem örgütlenmeler hem de bu yönde çalışmalar önemli boyutlar kazandı. Burada sol ve sosyalist çevrelerin özen ve kararlıca yürütmeleri gereken politika emek eksenli olması gerekirken tıpkı Bakunin'in söylediği gibi etnik boğazlaşma ve Huntington'un "uygarlıklar Savaşı"ı tanımlamasına yakın duran inançlar kapışmasının öngünü olan örgütlenmeler şeklinde ortalık toza dumana boğuldu. Bizler sol ve sosyalistlerin emek üzerinden örgütlenmeleri gerekir derken işte ısrarla vurgu yaptığımız şey budur.

Anlaşıyor ki, 'sosyalist öğretiyi yeniden' derken haksız değiliz. hemen unutulmuş ve görülmek istenmeyen görüş ve anlayışlarımızı hemen her konuda yığınların önüne yeniden sermeli ve yoğun bir öğretisel mücadeleye girişmeliyiz. Tıpkı işçi sınıfının yiğit evladı Lenin'in sözlerini kendimize belge edinmeli ve bu sözleri terazisinin ayarı bozulmuşlara her fırsatta söylemekten geri durmamalıyız. Ne diyor Lenin? "Kim ki işçileri, emekçileri etnik kökenlerine ve inançlarına göre böler parçalar karşıdevrimcidir. Evet sosyalist öğretiyi yeniden konuşacaksak Lenin'in bu özlü sözleri üzerinden başlayabiliriz. Bizim; Hz. Musa'nın mesajlarına gereksinimimiz yoktur olamaz da. İnsanlığın yolunun tek aydınlatıcı feneri bilimdir. Neyi tartışacaksak bilimin ışığında tartışırız. Hurafe dinleyen ve hurafe üretecek olan sözde 63 Akil insanın aklıyla bir yere varılamaz. Bu yüzden diyoruz ki, sosyalist öğretiyi yeniden tartışıp konuşalım.

Ulusların kendi yazgısı ile tartışmaya başlarsak, bizim özet sözümüz şudur. Her ulus'un kendi yazgısını belirlerken ayrılma hakkını kullanabileceği gibi birlik olmayı seçmesi de sosyalist bağlamda yazgı belirleme yoludur. Ezen ulusun sosyalistleri ayrılma hakkını nasıl savunuyorlarsa ezilen ulusun sosyalistleri de birlik olma hakkını savunmaları gerekir. 1980'lerden sonra bu konu gündeme bile getirilmemektedir. Ayrılıkların derinleştirilmesinin dışında savunulan bir şey yoktur. Hele bugün AKP iktidarının ve Kürt politikasını savunan kesimlerin savundukları ve söyledikleri bizim söylediklerimizle taban tabana zıttır. Ortada Amerika ve emperyalist Batı'nın çözüm yollarının dışında ne tartışılan ne

de konuşulan şey vardır. Demek ki, Kürt emekçileri ve Türk emekçileri kendi yazgıları ile ilgili olarak 63 Heyet-i Nasiha'cuyu görevlendirdi öyle mi? Acaba ne olmuştur Türkiye geniş emekçi yığınlarına? Yerin dibine mi geçmişlerdir ki, kendi iradelerini ne oldukları malum zatı muhteremlere bırakmıştır? Unutmayın ; sosyalist öğretisi asla emperyalist sistemin tuzaklarına düşmeyi öğretmez kimseye. Eğer bu tuzakları Kürt ve Türk emekçilerinin çıkarına sayıyorsanız buyurun tartışalım. Eğer Recep Tayyip Erdoğan ve iktidarının Suriye'ye yönelik avcı sinsiliğini ve emperyalist güçlerle işbirliğini çözümün devamı olarak algılıyorsanız buyurun sizinle tartışalım. Eğer "analar ağlamasın", "kan dökülmesin" diyorsanız; size kanın nasıl durması gerektiğinin de, anaların nasıl ağlamaması gerektiğinin de yollarını gösterelim. Yoksa sayenizde daha çok kan dökülecek ve analar daha çok ağlayacaklar. Bunları söylerken kimse evet kimse köylü kurnazlığına soyunmasın.

Geçmişte sol pınarlardan su içmiş olanlar bizlere "Nasyonal sosyalist" demek gibi bir cüret gösteriyorlar.

Nasyonal sosyalist demek; faşist demektir. Faşistse uluslararası sermaye güçlerinin egemenliğini savunan ve emekçi yığınları baskı ve zor yoluyla susturmaya kalkışan güçlerin yalakalığını edenlerdir ki, bunların devekuşu gibi kafaları kumda olsa da gövdelerini herkes görüyor.

Laf ebeliği ile mumunuz yatsıya kadar yanar.

Yüre bire Hızır Paşa

Senin de çarkın kırılır

Güvendiğin padişahın

O da bir gün devrilir

SOSYALİST ÖĞRETİ YENİDEN/3

TURGUT KOÇAK (GENEL BAŞKAN)

10 NİSAN 2013

8 Nisan günü Silivri'yi savaş meydanına döndüren kimdi? TV görüntülerine baktığınız zaman olup

bitenler açıkça görülüyordu; güvenlik güçleri. Güvenlik güçleri ortada bir şey yokken binlerce insanı basınçlı suya ve biber gazına boğdu. Bütün bunlara karşın, oradakiler geri adım atmayıp oraya buraya kaçışmadılar. Görüntülerden ciddi şekilde ürken Recep Tayyip Erdoğan; yargıya bir kez daha talimat vererek savcıların harekete geçmesini istedi. Arkasından üzerlerine düşeni yerine getireceklerini söyleyerek tıpkı daha önce açılan davalarda olduğu gibi yargıya emir verdi. Erdoğan'ın konuşmasından 25 dakika sonra Silivri Savcısı harekete geçti ve orada bulunan dernek ve siyasi partiler hakkında soruşturma açtı. Neymiş efendim orada bulunanlar; görevlilere yasadışı bir şekilde karşı koyup görevlerini engellemişler. Mahkemenin görevini yapmasına olanak vermemişler. Güvenlik güçlerine karşı şiddet kullanmışlar. Daha say sayabildiğin kadar. Öyle ya onca suyu ve biber gazını Silivri'ye gidenler kullanıp güvenlik görevlilerini perişan etti. Her neyse ağızlarını her açtıklarında "demokrasi" diye yırtınanlar, Recep Tayyip Erdoğan'ın trenine vagon olup gözlerini kara bir bantla kapatmış olmasalar bu olup bitenleri görmekte de zorlanmazlardı. Ne ki, amaç başka. Ne demişler; "dervişin fikri neyse zikri de odur." Bu tür demokrasi hayranlarının da durumları bütün çıplaklığı ile ortada.

'Sosyalist öğretide yeniden' dedik ya; dönelim konumuza. Kapitalist sistem bir diktatörlüktür. Hem de küçücük bir azınlığın büyük bir çoğunluk üzerinde diktatörlüğü. Kapitalist sistemin savunucularının "demokrasi" diye diye çırpınmalarına bakmayın siz; onların demokrasi dedikleri şey; allayıp pullayarak demokrasi adı altında diktatörlüğü geniş halk yığınlarına özgürlükmüş gibi yutturmalarından ibarettir. Sol ve sosyalist görüşte olup da kendilerini burjuva demokrasisiyle sınırlandırarak demokrasi avazı kesilenlerin gerçek yüzünü kesinlikle ortaya çıkarmalıyız, çıkarmalıyız ki, kimse Recep Tayyip Erdoğan'ın Amerikan tescilli "ileri" demokrasisinin peşine takılmasın.

12 Eylül 1980'den bu yana kendilerine sol ve sosyalist diyen birçok kimse ya da örgütün terazisi kaymıştır. Bu yüzdendir ki, bu tanımlama içeriğinden farklı kullanılmaktadır. Bunlardan birisi de hiç kuşku yok ki, faşizmdir. Bu tanımlamayı canları nasıl istiyorsa öyle kullananlar yüzündendir ki, ortalığı saran bir kavram kargaşası yaratılmıştır. Faşizm neydi? Tekelci burjuvazinin en şoven, en sömürücü, en kan dökücü kesimlerinin kanlı diktatörlüğüdür. Peki, kapitalist sistemle faşizm doğrudan ilintili midir ya da hangi koşullarda tekelci burjuvazinin yukarıda sözünü ettiğimiz kesimi faşist diktatörlüğe başvurur? Evet, faşizm doğrudan kapitalist sistemle ilgilidir. Bugün geniş işçi ve emekçi kesimlerin

verdiği mücadele sonucu önemli mevziler elde edilmiş olan ülkelerde faşist diktatörlüğe başvurmak kolay değildir. Ancak burjuva demokrasinin en gelişmiş olduğu ülkelerde bile faşizm tehlikesi ortadan kalkmış değildir. O zaman faşizm tehlikesi en çok emperyalist dünyaya göbeğinden bağlı işbirlikçi tekelci burjuvazinin egemen olduğu ülkelerde söz konusudur. Nitekim, 12 Eylül 1980'lerde işbirlikçi tekelci sermayenin iktidarı tehlikeye düşmüştür. Geniş halk yığınları kendilerine ne söylenirse kabul etmedikleri ve iktidarın yönetemez duruma düşmesi yüzünden mevcut burjuva demokrasisi ile işler götürülemezdi. Üstelik 24 Ocak kararları uygulanamıyordu. Bu yüzden işbirlikçi tekelci burjuvazi dış güçlerin de isteği ile Ordu'nun darbe yapmasını sağladı ve o tarihten sonra yaşananları solcu ya da sosyalist olup da bilmeyen yoktur.

Şimdi bu kavram kolay kullanılıyor. Onlara göre CHP faşisttir, ulusalcı politikaları savunanlar zaten faşisttir. Bu doğru mudur Peki? Kesinlikle yanlıştır. Bu bir öğretisel yamulmadır ve de gözlerden işbirlikçi tekelci burjuvazinin en, en diye anlatmaya çalıştığımız kesimlerini ve emperyalist dünyayı sevimli göstermekten öte bir şey değildir. Bugün emperyalizme karşı çıkanları şoven gösterenler bilinçli olarak uluslararası sermayeye ve onların işbirlikçilerine hizmet etmektedirler.

Bu tartışmaların eylemli hali sol ve sosyalist yapıların da içinde sürüp gitmekte, doğrudan dış güçlerin güdümünde olanlar yamultulmuş öğretisel görüşlerle uluslararası sermaye güçlerinin dümensuyunda kulaç atmaktadırlar. Oysa dünden bugüne partimiz TSİP'in programında da öne çıkmış olan; "bütün dünya halklarının

ortak düşmanı emperyalizmdir.

Emperyalizm sonuncu yenilgiye uğratılmaksızın halkların kurtuluş olanağı yoktur" betimlemesi bütün gerçekliği ile önümüzde dururken; birilerinin bu içeriği bile çarpıtması sanırız Soroscu oluşlarından olsa gerektir.

SOSYALİST ÖĞRETİ YENİDEN / 4

TURGUT KOÇAK (GENEL BAŞKAN)

11 NİSAN 2013

Bugünün yazısını yazmadan önce değerli bir insanımızı analım.

Bilindiği gibi Gülçin Çaylıgil yiğit bir devrimci ve hukuk insanıydı. O en zor dönemlerde devrimcilerin davalarına girerek onları savundu. Denizler, Mahirler ve daha sayısız devrimci onun tarafından özveriyle savunuldu.

12 Mart sonrasında 15-16 Haziran 1974 yılında kurulan Türkiye Sosyalist İşçi Partisi (TSİP) yöneticileri meşhur maddeler 141-142. Maddelerden yargılanmışlar, Çaylıgil onların da savunmanlığını üstlenmişti. Bodrum'daki evinde aramızdan sessiz sedasız ayrıldı. Bir süredir onun nerede olduğundan ve ne yaptığından da bilgisizdik.

Ne üzüntü vericidir ki, böylesi yürekli ve özverili devrimciler hep böyledir işte. Üstlerine düşen her şeyi yaparlar, sonra da aramızdan sessiz sedasız çekip giderler.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi üye ve yandaşları olarak onu büyük bir sevgi ile anıyor, sonsuzluğa uğurluyoruz.

İyi ki vardınız Gülçin Çaylıgil.

İyi ki, sizi tanıdık.

İnan ki, tıpkı sizin gibi görünmez dostlarınız sizi hiç unutmayacak, onların yoldaşı, omuzvereni, olarak hep yanlarında olacaksınız.

***

Dünkü yazımızda önemli bulduğumuz konuları derine inmeden, herkesin kolaylıkla anlayacağı bir şekilde yazdık. Bugün de günümüz koşullarının içinden süzerek bir kez daha 'SOSYALİST ÖĞRETİ YENİDEN diyeceğiz.

Kendilerine sol ve sosyalist sol diyenler, birlikte davranmayı ve birliği hiç mi hiç ağızlarından düşürmezler. Alanlarda, toplantılarda, yazdıklarında, çizdiklerinde hep bu sihirli sözcüklerden söz ederler ve sihirli belgelerinden birisi de "Faşizme karşı omuz omuza" belgisidir. Ne ki bugüne kadar ne ileri anlamda tek bir parti çatısı altında toplanmak ne de faşizme, emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı geniş bir cephe birliği altında bir araya gelinmesi söz konusu olmuş değildir. Hemen herkes bu bilgileri haykırır haykırmasına ya iş cephe ve sosyalist parti bağlamında bir araya gelmek olunca kimsenin yanaştığı görülüşü değildir.

Niçin?

Ne diyor, büyük ozan Aşık Veysel; "KOYUN KURD İLE GEZERDİ FİKİR BAŞKA BAŞKA OLMASA". Bugün sosyalist öğretinin olmazsa olmazı olan öğretilerde aynı düşüncede olunmadığı için bütün söylenip, yazılıp, çizilen şeylerin söyleyenler katında bile bir değeri yoktur. Ne demektir; faşizme, emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı olmak? Faşizmden söz ettik. Her türlü gericiliği ülkemizde zaten bilmeyen yok. Emperyalizmse uluslararası sermayenin dünden bugüne katettiği aşamalarda dahil, başka ülkelere askeri yöntemlerde içinde her türlü boyun eğdirerek; o ülke halklarını illiğine, kemiğine kadar sömürmek demektir. Öyleyse bu saydığımız konularda sol ve sosyalist solun biraraya gelmesi olanaklıdır. Burada kimsenin ne kadar sosyalist olduğundan çok yukarıda saydığım konulara karşı çıkıp çıkmadığı aranır. Böyle olunca da bu cephe birliği içinde sosyal demokratından sosyalistine kadar her örgüt ve kişi yerelabilir.

Peki neden gerçekleşmez bu cephe birliği?

Kendilerine sol ve sosyalist sol diyenler hiç kuşku yok ki, eskisi gibi ilkeleri üzerinde titizlenmemekte, içlerinden bir kısmı emperyalist güç odaklarının öğretisel propagandalarının etkisiyle politikalarını değiştirmiş bulunmaktadır. Bugün birçok örgüt ve kişi; gericilikle çeşitli hasletlere bağlı olarak dirsek teması içindedir. Bunlar; laiklik bir burjuva görüş olmasına karşın savunulması sözkonusu olduğunda sosyalistlerin tıpkı kendi görüşleri gibi savunmaları gerektiğini yadsıma yolunu seçmişlerdir. Özellikle İslam dünyasına baktığımız zaman emperyalizmin hizmetinde ve laiklik karşıtı hatırı sayılır gerici güçler söz konusudur. Bunlar bizim ülkemizde de çeşitli kılıklar altında boy göstererek emperyalist ülkelerin dümensuyunda ülkeyi tam anlamıyla ağır koşullar içine sürüklemektedirler. AKP iktidarı da kuşkusuz bu yapıların içindedir. Faşizme karşı cephe oluşturmak söz konusu olduğunda da sol yapıların faşizm konusundaki görüşleri yüzünden bir araya gelinmesi zorlaşmaktadır. İşçi Sınıfının yüce evlatlarından birisi olan Dimitrof; "faşizm mi, burjuva demokrasisi mi denildiğinde elbette burjuva demokrasisi deriz" diyor. Bu ne demektir? faşizme karşı olan herkesi yanımıza alabiliriz demektir. Doğal olarak bu bir araya geliş kolay değildir ancak bunun kendi öğretisine güvenen yürekli bir uğraşta söz konusudur. Bugün ülkemizde CHP'yi bile faşist gören bir anlayışla faşizme karşı birleşmenin ne olanağı vardır ne de maddi temeli. Yani birileri sanıyor ki, tehlikeleri bir avuç serdengeçti ile savuşturabiliriz. Bu büyük bir yanılgıdır. Yanılmış olmanın da ötesinde başka başka

yapılanın lokomotifinin arkasında olmaktan kaynaklı minnet borcu ile politika yürütmek ve oportünistliktir.

Mücadele içinde biraraya gelen güçler süreç içinde bilenip bilinçlenir. Dolayısı ile gerçek düşman emperyalist/kapitalist sistemin ne olduğunu da kavrama ve mücadeleye devam etme bilinç ve kararlılığı kazanıldığında savaşım daha üst sınırlara sıçratılabilir. Bu gerçeklerden kopuk savlar ileri sürenlerin söyledikleri ve savundukları düşünce ne olursa olsun bir varlık olarak içleri koftur. Bu yüzden de sürekli olarak kendilerine sol ve sosyalistim diyen yapıların içinden dönekler çıkmaya devam eder. İşte o dönekler karşımıza kimi zaman liboş, kimi zaman "akil insanlar" kılığında çıkarlar ki, o zaman da bunlara bakıp dövünmenin faydası yoktur.

SOSYALİST ÖĞRETİ YENİDEN / 5

TURGUT KOÇAK (GENEL BAŞKAN)

12 NİSAN 2013

Dün "Akil insanlar" ilk toplantılarını Malatya ve Diyarbakır'da gerçekleştirdi. Malatya'daki toplantıda bilinçli olarak İzzettin Doğan'ın yıldızı parlatılıp öne sürüldü. Amaç Alevileri etkilemekti. Aleviler ne kadar etkilendiler bilemeyiz ama içeriye giremeyen ve "Akil İnsanları" protesto eden 1500 civarında insan vardı. Diyarbakır'da yapılan toplantıda ise bazı kuruluşların yöneticilerinin dışında kimse katılmadı. Toplantıya üstelik otelde olmalarına karşın Mükremin Erdoğan ve Murat Belge katılmadı. Karadeniz kafesini ise Orhan Gencebay kaçırdı. Her neyse bunlar önemli değil, önemli olan bu kişilerin işlevi. Her nasılsa ülkemizde her şey kolay unutuluyor. Bir başbakan düşünün ki, gazetecilere "tasmalı köpekler" diyecek kadar ileri gidebiliyor, bütün bu sözlere karşın yine de birileri, Recep Tayyip Erdoğan'ın ayak izlerine basa basa yürümeyi kendilerine yedirebiliyorlar.

Recep Tayyip Erdoğan'ın şişe cinleri şişelerinden çıkmış ve ülkenin dört bir yanına dağılmışlardır. Herkesin bir hesabı var. Sözüm ona İzzettin Doğan zati muhterem şişe cini ile aleviler kafeslenecekler. Abdurrahman Dilipak şişe ciniyle de imanı bütünler kafese alınacaklar. Artık, Orhan Gencebay şişe

ciniyle de Karadeniz insanının önüne çıkılıp fatiha mı okunur bilemeyiz ama bildiğimiz bir şey varsa o da bu ülkenin yönetiminin ve yazgısının ne mollalara (Melle), ne şeyhlere, ne şihlara, ne de dedelere bırakılamayacağıdır. Orda burda "Kanaat Önderleri" olarak ortaya çıkanları ise dikkate almamız bile gerekmez.

Bildiğiniz gibi Recep Tayyip Erdoğan, gelmiş geçmiş başbakanların içinde en fazla yurt dışı gezileri yapmış birisidir. Bu gezilerden bugüne kadar ne yarar elde edilmiştir rakam rakam bilmiyoruz ama dikkate değer bir yarar elde edilmediği de bütün çıplaklığı ile ortadadır. Hani bir söz vardır "huylu huyunu bırakmaz" diye, Recep Tayyip Erdoğan da alışkanlıklarını bırakmamış yaban ellerde bile kendisi gibi düşünmeyenlere vermiş veriştirmiştir. Öyle ya ülkemizde kim daha konturlu küfür ederse en tepede o oturuyor olmalı ki, Erdoğan bu özelliğini kimseye kaptırmıyor. Birçok konuda küfür yönelttiği kimselere daha küfürü varmadan kendisine geri döndü dönmesine ya dedik ya alışkanlıkları bırakmak öyle kolay değil. Kendisine BOP Eşbaşkanı dedildi. O, "kim diyorsa kanıtlamazsa müfteridir, alçaktır, şerefsizdir" dedi. Sonra kendi sesinden Eşbaşkan olduğunu 37 ayı konuşmasında dinledik. PKK yöneticileriyle ve Abdullah Öcalan'la görüştükleri söylendi. Yine aynı dozda ağır saldırılarla verdi veriştirdi. Sonra görüldü ki, görüşmelerin de ötesine geçilmiş.

Her neyse; Recep Tayyip Erdoğan dış geziye çıkıyor ya; hiç değil biraz kulaklarımız dinlenecek dedik, ne gezer. Başbakan burası elin ülkesi burada biraz usulüne uygun konuşayım der diye düşündüysek de düşüncemiz boşa çıktı. Üniversiteler yine karışmaya başladı. Dicle Üniversitesi'nde Hizbullahçılarla, PKK yanlıları arasında

çatışmalar kaç gündür devam ediyor. İstanbul Üniversitesinde de benzer olaylar yaşanıyor. Dicle Üniversitesinden bir öğretim görevlisi ise 'Çözüm süreci'ne yönelik provokatif girişimler olarak niteliyor olup bitenleri. Hani tam bir fetret devri desek abartmış olmayız. İş getirilip getirilip uluslararası sermayenin AKP ve PKK'lılara dayattığı çözüm süreci ile ilişkilendiriliyor. Ortada ne başka dinamikler var ne de çıkış yolu. Geniş emekçi yığınlarının yaşadıkları ise sürecin öylesine dışına itilmiş ki, esamisi bile okunmuyor?

Bütün bunlar yaşanırken kendilerine sol ya da sosyalist sol diyenlerin niye akli başında bir çözüm ileri sürdüklerine tanık olmuyoruz? Nasıl oluyor da hep lokomotifin arkasına bağlanmış katar olmakla yetinilebiliyor?

Önceki yazılarımızda da söyledik. Sosyalist öğretinin olmazsa olmazları var. Olmazsa olmazlarına sıkı sıkıya bağlı örgütlenmeler başarılmadığı sürece yaşanılacak olanlar da, yaşananların ötesine geçemeyecektir. Dün cepheden, faşizmden, birlikten söz ettik. Sözünü ettiğimiz konuların ruhuna uygun davranılmadığı sürece bir adım bile öteye gidilemez. Emperyalist/kapitalist sistemin süreçleri vardır. Bizlerin de süreçleri olmalı ve bu süreçler çevresinde arkamıza öyle bir güç yığmalıyız ki, iktidarın bizlere dayattıkları şeyler birer birer yaşama geçirilmemelidir.

Bugün, Anayasa ile ilgili tartışmalarda sözünü ettiğimiz süreçlerin bir parçasıdır. Daha ileri anayasaların yapılması geniş emekçi yığınlarının örgütlü ve kararlı mücadeleleriyle olasıdır. Yoksa adam; torba anayasasını getirecek, geçirebildiğini mecliste, geçiremediğini de halkoylaması ile geçirip keyfi yönetimine devam edecektir. Bugün anayasada kuvvetler ayrılığının olmasının ne hikmeti vardır? Mühür kimdeyse sultan odur hesabı; AKP yargıda dahil bütün kurumları kontrol etmektedir. Yarın bu mekanizmasını anayasadan aldığı güçle daha da pekiştirmiş olacaktır. Bu yüzden de tıpkı 12 Eylül 2010 tarihinde yapılan anayasa halk oylaması benzeri bir halk oylaması ile karşı karşıya kalabiliriz.

Uluslararası sermaye güçlerinin püskürtülmesinden söz ediyoruz. Bunun için madem toplumsal hareketlilik uluslararası sermayenin isteği doğrultusunda anayasa hazırlanması çerçevesinde oluşuyor bizim de söyleyeceğimiz bir şey olsun kabilinden gelişigüzel karşıtlıklar üzerinden bir yere varılamaz. Toplumun harekete geçirecek ve kendi isteklerini yığınların önünde tartıştıracak ve dayatacak bir güç olmak çok daha yakıcı hale gelmiştir. Bu güç partiden başka bir şey değildir.

Önümüzdeki yazımızda parti konusunu ele alarak açıklamalarımızı sürdüreceğiz.

SOSYALİST ÖĞRETİ YENİDEN / 6

TURGUT KOÇAK (GENEL BAŞKAN)

13 NİSAN 2013

Hani bu solculara saf desek içimiz almıyor, demesek olup bitenleri bir yere koymamızın olanağı yok.

Konuya niye böyle girdiğimizi mi soruyorsanız söyleyelim. Bildiğiniz gibi AKP iktidarının göstermelik yasa değişiklikleriyle 12 Eylül faşist darbesinden zarar görenlerin ya da işkenceye uğrayanların savcılıklara başvuracağı söylendi ya; bir kısım solcular, "tam sırası" diyerek şikayet dilekçeleri verdiler. Sonra ne oldu? Şikayetler birer ikişer kanıt yetersizliğinden takipsizlik kararı ile sonuçlandı. Üstelik o dönemin ünlü işkencecileri de; "solcular, gösteri yapıp slogan atıyorlardı, bizde onları yola getirmek için uygulamalarda bulunuyorduk" kabilinden şeyler söylediler. Sonuç mu? Yeterli kanıt olmadığından takipsizlik kararları arka arkaya gelmeye başladı. Ne diyelim AKP iktidarının 12 Eylülcülere yargılayacağı saflığına düşen solculara gözünüz aydın desek uygun düşer mi bilemeyiz ama başkaca bir sözde bulamadık.

Unuttunuz mu bilmem ama anımsatalım. AKP iktidarı işbaşına geldiğinde ne demişti; "vurguncuların hortumunu keseceğiz." Gerçekten de kestiler. Vurgunu değil önlemek, vurgun AKP iktidarı ile birlikte tavan yaptı. 3 Kasım 2002 tarihinden bu yana vurgunları tek tek saysak binlerce sayfa edeceği kesin. Herhangi bir mahkeme bu konuya eğilse okuyup karar vermeye bile zamanları olmayacak. Çünkü okumaları bile yıllarca sürecek. Hani vurgun dedik de aklımıza geldi. Roche firmasından alınan ilaçlar nedeniyle devleti milyonlarca zarara uğratan 11 bürokratin davası nihayet zaman aşımına uğratarak düştü. İşte AKP iktidarının hortumları keseceğiz derken kastettiği şey hortumların böyle kesileceğidir sanırsınız. Sürdür davayı zamana bırak sonra da bir şey olmamış gibi kapanıp gitsin. Bakın göreceksiniz Deniz Feneri davası da benzer bir şekilde sonuçlanacak ve zaman aşımı ile bitirilecek. Çünkü kanıtlar o kadar ortada ki, mahkemeler ne kadar yandaş olursa olsun aklama kararı vermekte zorlanacak.

Gelelim şu "akil insanlar"ın maceralarına. Recep Tayyip Erdoğan'dan aldılar emri, dağıldılar ülkenin dört bir yanına. Daha başından söyledik. Bunların işi zor. Daha illere gider gitmez "akil insanlar" protestolarla karşılaşmaya başladılar. Malatya'da, İzmir'de ve Rize'de Recep Tayyip Erdoğan'ın Heyet-i Nasihacıları haltan tepkiler gördüler. Sonrası mı bekleyin göreceksiniz neler olacağını...

Şimdi dünkü kaldığımız yerden devam edelim. Sol ve sosyalist örgütler bugüne kadar niye başarılı olamadılar acaba? Bu soruya pek çok şey söyleyerek yanıt verebiliriz. Ancak bu sorunun en önemli karşılığı bizce parti sorunudur. Türkiye orta gelişmişlikte kapitalist bir ülkedir. Dolayısı ile toplum kapitalizmin doğası gereği kendi içinde sınıflara ayrılmıştır. Madem içinde yaşadığımız toplum sınıflıdır

o halde sınıf ve katmanların haklarını savunacak çeşitli partiler de olacaktır. Başta işçi sınıfı olmak üzere geniş emekçi yığınlarının baskıdan, sömürüden kurtulması özgür ve eşit olabilmesinin yolu kapitalizmin yıkılarak sosyalizmin kurulması ile olasıdır. Kapitalizmi yıkacak ve iktidarı ele geçirerek sosyalizmi kuracak olan yegane araç ise sosyalist öğretisi ile donatılmış ileri unsurları içinde barındıran ve yüksek düzeyde örgütlenmiş bir parti ile olasıdır. İşte bu yüzden ki, Türkiye tarihinde adı sosyalist ya da komünist partiler kurulmuştur. Bu partiler daha kurulduğu andan itibaren egemen güçlerin akıl almaz baskı ve yıldırma girişimleriyle karşılaşmışlardır. Üye ve yöneticileri tutuklanmış, kurulan parti ise kapatılmış ve yeraltına itilmiştir.

1920'de kurulan Türkiye Komünist Partisi'nin tarihte karşılaştığı tutuklamalar, işkenceler, ağır mahpusluklar sayılmayacak kadar çoktur. 1940'lı yılların ortalarında açık siyaset yapmak isteyen partiler de kurulmuş ancak altı ay gibi kısa bir sürede kapatılarak yöneticileri içeri alınmıştır. 1954 yılında kurulan Dr. Hikmet Kıvılcımlı'nın partisi Vatan Partisi de böyle bir partidir. Partinin çalışmaları engellenmiş ama parti kapatılmamıştır. Sosyalistler açık politika yapan partilerine 13 Şubat 1961'de kurulan Türkiye İşçi Partisi ile kavuşmuşlardır. 1965 yılında yapılan seçimlerde bu parti 15 milletvekili ile meclise girmiştir. 12 Mart 1971 Faşist darbesinden sonra kapatılmış, yöneticileri 15'er yıl ceza ile cezalandırılmıştır. Daha sonra 15-16 Haziran 1974 tarihinde ilk kurulan açık parti Türkiye Sosyalist İşçi Partisidir. belki de ilk kez TSİP'le birlikte işçi sınıfı partisi ve parti nasıl olmalıdır başlığı ile konu en ince noktalarına kadar tartışılmış ve yukarıda belirttiğim özgün görüşle parti tanımlanmıştır.

Hiç kuşku yok ki, ülkemizde değişik isimler altında solcu ve sosyalist olduklarını söyleyenler 1970'li yılların ortalarından itibaren açık ve gizli olarak yeniden örgütlenmişler ve mücadele etmişlerdir. Ne var ki, bu örgütlerin hemen tamamı 12 Eylül 1980 faşist darbesiyle dağılıp gitmişlerdir. Bu konuda yetersiz de olsa en kalıcı çalışmayı parti sürekliliğini devam ettirerek TSİP gerçekleştirmiştir.

Şimdi parti ile ilgili daha can alıcı bir konuya geçelim. Parti ya da örgüt olduklarını söyleyen yapılar nasıl olmuştur da 12 Eylül faşist darbesi ile birlikte dağılıp gitmişlerdir? Evet dağılmışlardır çünkü örgütlerin öğretisel (ideolojik) sorunları vardı. Dağılmışlardır çünkü örgütsel sorunları vardı. Nitekim bu sorunlar yüzündendir ki, 12 Eylül öncesi örgütlerin artık çoğunun yerinde yeller esiyor çoğu ise sosyalizm yerine sadece solculuk yapar duruma düşmüşlerdir. Sosyalist Birlik Partisi, Birleşik Sosyalist Parti ve Özgürlük ve Dayanışma Partisi bir anlayışın ürünü olarak politikada yerini aldı. Daha sonra

kurulan birçok parti de açık gizli yeniden ortaya çıktılar. TSİP'in varlığı hiç kesintiye uğramamıştı uğramasına ya parti içinde bir kısım yönetici partiyi kapatmak istiyordu. Onların karşısında yer alanlar son MYK toplantısında partiyi sürdüreceklerini ve yeniden aynı isimle kuracaklarını söyleyerek yollarını ayırdılar. 3 Ocak 1993 yılında da TSİP'i bir genel kurulla yeniden açık siyaset alanına taşıdılar. Evet bugün parti sorununu hâlâ tartışıyoruz. Kimi gruplar gerçek bir komünist partisi olmak yerine arkasına kitle toplamayı yeğlediği için hem öğretisel olarak hem de örgütsel olarak ilkelerinden uzaklaşıyor, burjuva ideolojilerinden her koşulda partiyi uzak tutmaları gerekirken öğretisel anlamda burjuva görüşlerle iç içe geçiyorlar. Bu durumda örgütsel bütünlük de sağlanamadığı için kurulu partilerin birçoğu burjuva örgütlenmelerinden örgütsel olarak da bağımsız olamıyorlar. Dolayısı ile parti diye ortaya çıkan yapıların örgütsel birliği de olmadığı için ortaya içeriksiz ve etkisiz genel anlamda sol denilecek bir parti çıkıyor ki, böyle bir partinin de iktidarı amaçlamasının olanağı kalmıyor.

Sonuç; işçi sınıfı partisi yani sosyalist parti, sınıfın en ileri unsurlarını içinde barındıran ve yüksek düzeyde örgütlenmiş bir örgüttür. Öğretisel ve örgütsel birlik sosyalist bir parti için olmazsa olmaz bir ilkedir. Sosyalist parti, aynı zamanda burjuva öğretilerinden ve örgütlerinden bağımsız bir örgütlenmedir ve her koşulda parti sürekliliğini sürdürebilecek bir anlayışla örgütlenir.

Demek ki, bugün AKP iktidarının her türlü saldırılarını püskürtüp işlevsiz kılamıyorsak sözünü ettiğimiz partiden yoksun olduğumuzu görmek zorundayız.

Evet, TSİP olarak biz bunların ayırındayız ve bu bilinç ve kararlılıkla bir kez daha ilan ediyoruz ki, böyle bir iktidar aracını mutlaka yaratacak ve geniş emekçi yığınların iktidar aracı olarak bir seçenek olarak ortaya çıkmayı ya başaracak ya başaracağız...

SOSYALİST ÖĞRETİ YENİDEN / 7

TURGUT KOÇAK (GENEL BAŞKAN)

14 NİSAN 2013

1988 sonlarında cezaevinden yeni çıkmıştım. Ortalık toz dumandı. Ne kadar döneke tayfası varsa ortalığa dökülmüş, uğruna onca ezaya cefaya katlandığımız sosyalist görüş ve örgütlülüklerle dalga geçer olmuşlardı. Bunları tanımak zordu. Bunlar gerçekten geçmişte birlikte olduğumuz kimseler miydi? Konuştukça şaşırıyordum, bunlarla yanyana geldikçe içimde olmadık duygular kabarıyordu. Biriyle yolunuzu ayırsanız bir başka köşede diğeri karşınıza çıkıyor, sizi olmadık öfkelere boğuyordu. Çok tartışıp çok yorulduğumuz bir günün sonunda Fazilet Yiğit bana dedi ki, Oral Çalışlar seninle görüşmek istiyor. Benim o güne kadar Oral Çalışlar'la hiçbir yerde yolum kesişmiş değildi. Onlar Maocu ve TİKP'liydi yani Doğu Perinçek'in partisindendi, bizimse onlarla en ufak bir yakınlığımız yoktu. Fazilet'e olur dedim neden olmasın. Ankara'da Mülkiyeliler Birliğinde buluştuk. Oturup ülkeden, ülkedeki ilericilerin, devrimcilerin durumlarından konuşacaktık elbette. Daha konuşmaya bile başlamadan Oral Çalışlar bana; "sen Stalinist misin" dedi. Tepem attı. Sandım ki, Stalin'e verip veriştiirecek benim moralimi bozup sonra da bir güzel aklından geçenleri arka arkaya sıralayacak. Olanca sakinliğimle; "bu sorunuzun karşılığında Stalin'e yönelik sözler edeceğimi sanıyorsan aldaniyorsun, Stalin görüşleriyle, yaşadığı dönemde uygulamalarıyla bizim tarafımızda, bu yüzden de Stalin'i her dönem savundum ben" dedim. O da sakindi. "Yok, yok bende Stalinistim" dedi. Şaşkınlığım doğrusunu isterseniz ikiye katlandı. O devam etti. "Sizin arkadaşlarınız sana Stalinist diyor da" dedi arkasından da. İçimden çok şeyler geçti doğrusunu isterseniz. İçimden geçenlerin bir kısmını söylemedim bir kısmını ise Oral Çalışlar'a bir bir anlattım. Bir şey demedi. Hatta diyebilirim ki, söylediklerimin haklılığını da onayladı. Ancak yine de şaşkındım. Adam kendisinin de Stalinist olduğunu söylüyordu ama en muğlak yazıları yazmaya, bulunduğu toplantılarda ise liberal renkte görüşler aktarmaya devam ediyordu. Üstelik de bu kişi kendisini Stalinist görüyordu. Ne kadar iyi değil mi? Sonra bu kişiyle İstanbul Nazım Hikmet Kültür Vakfı'nda bir kez daha karşılaştım. Konu Mehmet Ali Aybar'dı. Konuşmacılar ise; Oral Çalışlar, ÖDP'nin o zamanki Genel Başkanı Ufuk Uras ve Aybar'ın iyi adamlarından eski Sosyalist Devrim Partisi yöneticilerinden Uğur Cankoçak. konuşma Aybar'ın göklere çıkarılması ile başladı dozundan hiçbir şey kaybetmeden "biz onun ne kadar demokrat, ne kadar engin görüşlü olduğunu anlayamadık"la bitti. Dayanamadım söz aldım ve Aybar'la ilgili görüşlerimi kısaca dile getirdim. Siz Aybar demokrat diye göklere çıkarıyorsunuz değildi, siz Aybar için

en iyi sosyalist diyorsunuz ben parlamenterist, milliyetçi sosyalist ve popülist diyorum dedim. Bu çerçevede de görüşlerimi kısaca özetledim. Uğur Cankoçak ve Oral Çalışlar benim eleştirilerimi yanıtızsız bırakıp sadece "söyle, söyle" dercesine bıyık altında gülümsemekle yetindi. Ufuk Uras ise tepki gösterip aklınca bel altı vurmaya kalktı yanıtını da aldı, salonda bulunan ÖDP'liler tepki göstermeye kalktı aynı dozda onlarda yanıtını aldı. Şimdi Ufuk Uras nerede, sol ve sosyalist değerlerden uzak nerede politik kulaçlarına devam ediyor? En önemlisi de Oral Çalışlar şu an Recep Tayyip Erdoğan'ın "Akil İnsanlar" listesinde halkımıza nasihat çekenlerin içinde yer alıyor. Nereden nereye demeyin. Hiçbir yerden hiçbir yere değil. Kişi durup dururken buralara kadar gelmez. Öz ne ise biçim de öze tabi olarak dışarıya vurur o kadar.

Gelelim TÜRK-İŞ Başkanı Mustafa Kumlu'ya. Ülkemizde AKP iktidara geldiği günden bu yana iş kazalarında yaşamını yitiren işçi sayısı 10 bini çoktan geçmiş durumda. Bu konu ile ilgili olarak koskoca bir işçi sendikasının tepesindeki adamın gıkının çıkmadığına tanık olduk. Aynı adam şimdi sözüm ona analar ağlamasın, kan dursun diye "akil insanlar" listesinde yerini kapmış. Onlarca yıl işçiler iş kazasında canlarından olurken, işçiler iliklerine kadar sömürülüp canlarına okunurken İşçilerin verdikleri ödentilerle debdebe içinde yaşamış biri kalkmış Recep Tayyip'in "Akil İnsanlar"ı listesinde boy gösteriyor. İş kazalarında canlarını yitirenlerin ne anaları var ağlayacak ne de onların damarlarında kan dolaşmıyor olmalı ki, Kumlu'nun kılı bile kıpırdamamış. Kışın soğuşunda Tekel işçileri Ankara Abdi İpekçi Parkı'nda gaza ve basınçlı suya boğulup oradaki su havuzuna dökülürken niye işçilere sahip çıkmadı acaba? Anlaşıldı, anlaşıldı zatı muhterem ta o zamanlardan akılmış. Akil İnsanlar listesinde yer alan Prof. Baskın Oran kimdir acaba? Bir sürü şeyi karıştırmaya gerek yok. Onun sadece emperyalizmle ilgili sözlerini dile getirsek o bile Baskın Oran'ın gerçek yüzünü ortaya koymaya yeter de artar bile. 12 Mart öncesi DEV-GENÇ'i kast ederek biz o zamanlar emperyalizmle ilgili bağırır çağırırdık. Oysa emperyalizm hiç de bizim kastettiğimiz gibi değildi kabilinden sözleri var. Ayrıca azınlıklar üzerinden soruna yaklaşıyor olması da cabası. Bu kişinin bugün Recep Tayyip Erdoğan'ın yanında ve emperyalizmin hizmetinde olmasından doğal ne olabilir ki? Unuttuk, hani bir dini bütün Adana'dan kalkıp Gümüşhane Barosu Başkanı'nı öldürmüştü ya, işte o kişiye övgüler yazıp cinayet teşvikçiliği yapan kişi de "Akil İnsanlar" listesinde. Ya da ne bileyim Prof. Doğu Ergil. Bilirsiniz her televizyon programında görüşlerine başvuru alan engin deney ve bilgi sahibi kişi. Bir zamanlar Ali

Haydar Veziroğlu'nun Barış Partisi için Prof. Zafer Üskül'le birlikte akıl hocalığı yapmıştı. Bu iki kişinin Ali Haydar Veziroğlu ile yaşadığı bir olaya tanık oldum. Veziroğlu; "hocalar" diye bağırdı. Odaya Zafer Üskül'le Doğu Ergil geldi. Onları öyle bir payladı ki, hani bir laf vardır dirhemini yiyen it kudurur. Ama her ikisinin de çıtı çıkmadı. Üç kuruş için sadece hazırolda beklediler. Bunlardan birisi daha sonra AKP'den milletvekili oldu. Doğu Ergil ise şimdi Recep Tayyip Erdoğan'ın akili.

Uzattık, bu akillerin kimliği ile ilgili yaz yaz bitmez. Şimdi onlar Kürt sorununu çözecek, barışı sağlayacaklar. Kan dökülmeyecek, analar ağlamayacak...

Solun ve sosyalist solun belgelerinden birisi YAŞASIN BAĞMSIZLIK, DEMOKRASİ VE SOSYALİZM! Bu üçlü bütünlüğü biraz bilincimize çıkaralım. Önce demokrasiden başlayalım. Burjuvazinin egemen olduğu bir toplumda yaşıyoruz. Türkiye kapitalizmi kendi dinamiği ile gelişmediği, dış güçlerin etkisiyle geliştiği için işin ta başında tekelcileşmiştir. Yani ülkemizde egemen olan güç işbirlikçi tekelci burjuvazidir. Hem geçmişi hem de geldiği nokta itibari ile de burjuva demokrasisine bile katlanamayacak kadar gerici ve baskıcıdır. Dolayısıyla Türkiye tarihinin uzun bir dönemi sıkıyönetimlerle ve faşist uygulamalarla geçmiştir. Bu yüzden de demokrasi mücadelesi önemlidir. Aynı zamanda da demokrasi mücadelesi devrimciler için bir okul sayılır. İşçilerin sendikal örgütlenmelerinden, politik örgütlenmelerine oradan her türlü ekonomik ve sosyal hak mücadelelerini sürdürüp hak almalarına kadar kazanımlar elde etmesi önemlidir. Bu mücadele demokrasi mücadelesidir. Ancak demokrasi mücadelesine takılıp kalmak da doğru değildir. Mücadeleyi burjuva sınırları içine kilitleyebilir. Demokrasi mücadelesi bu yüzden asıl amacımız olan sosyalizm amacına bağlı olarak yürütülür.

Bağımsızlık mücadelesine gelince; TSİP'in programında da dile getirildiği gibi Bütün dünya halklarının kurutuluşu emperyalist/kapitalist sistemin sonuncu yenilgiye uğratılmasıyla olasıdır. Emperyalizme karşı verilecek mücadelenin içinde salt sosyalistler yer almaz. Bu yüzden de emperyalizmi yenilgiye uğratmak için Halk Cephesi oluşturulmalıdır. Mücadele içinde yer alanlar süreç içinde salt bağımsızlık mücadelesiyle yetinilemeyeceğini bu mücadelenin kapitalizme karşı yürütülüp başarıya ulaştırılarak sosyalizmle taçlandırılması gerektiğini görürler ve sosyalizme giden yolda kavgalarına devam ederler. Bütün bu süreç boyunca ise mücadelenin başını sosyalistler çeker.

Sosyalizm mücadelesine gelince; bütün öteki mücadelelerimiz sosyalizm amacına bağlı olarak

yürütülür. Bir yandan öğretisel mücadele öte yandan politik mücadele yani iktidar mücadelesi verilerek burjuvazi iktidardan indirilip iktidar alınır ve sosyalizmin kuruluş evresi başlar.

Bu üçlü mücadele birbirinden kopuk olarak değil, üçlü bir bütünlük içinde sürdürülür ve burjuvaziden iktidarın alınmasının yolu açılmış olur. Bu mücadelede demokrasi ve bağımsızlık mücadelesinin yadsınması hiç kuşku yoktur ki, sol sapma için nasıl bir ortam hazırlarsa, mücadeleyi salt demokrasi ve bağımsızlık mücadelesi olarak görmek de sağ sapmanın en önemli nedenidir.

Bugün her iki sapmayı da, sol ya da sosyalistim diyen yapılarda ne yazık ki, görüyor ve yaşıyoruz.

SOSYALİST ÖĞRETİ YENİDEN / 8

TURGUT KOÇAK (TSİP GENEL BAŞKANI)

15 NİSAN 2013

Biri iyi bir sosyal demokratmış, bir diğeri solculuğundan utanıyormuş. Adam şakır şakır ağlıyor. Sanırsınız sorun çözümüyle da duygusu yüksek dozajlı film çeviriyor. Hem öyle vatansevermiş ki, kimse onun kadar sevmemiş. Haklı ne diyelim. Kimimiz bu vatani öyle severiz öyle severiz ki, uğruna ölürüz. Kimimiz öyle severiz ki, mallarımız, mülklerimiz bankalarda yatan paralarımız olur. Kimimiz ise Nâzım'ın dediği gibi 'Şose boylarında it gibi titreriz.' Bazılarımız nutuk atar, büyük adam pozlarında verir veritiririz. NATO'ya bağlıyızdır, Amerika babamızdır. Kısaca saymakla bitmeyecek kadar hainlik ederiz de iş vatan sevmeye gelince kimse elimize su dökemez. Bu numaralar bayat Kadir İnanır bayat! Senin vatanseverliğin uluslararası sermaye güçlerinin çözümü yolunda görevlendirilmenden ibarettir. Senin vatanseverliğin Amerika'nın bir dediğini iki etmeyen işbirlikçi AKP iktidarının tozlu yollarında koşmaktan ibarettir o kadar. Yoksa anası ağlayan bir asker annesinin önünde türlü kılıklara girerek vatanseverlik kanıtlanamaz. Zaten oldum olası ben bu ülkenin insanlarına şaşırılmışımdır. Adamın oğlunun başına kurşun sıkılarak 37 asker arkadaşı ile birlikte öldürülmüş, ana artık kimin diliyle konuşuyorsa "başka analar ağlamasın" diyor. Baba da aynı dilden konuşuyor. Sizler daha ne yapacaksınız bay akiller. Bir insanı bundan daha iyi kimliğinden nasıl arındırırsınız. Sizler bu ülkeyi

yöneten işbirlikçisi, ülke satıcısı, vurguncusu, tefecisi, bu ülkenin çocukları sizin yüzünüzden öldü. Bir de çıkmış çocukları yaşamını yitirenleri kendinize alet ediyorsunuz. Bir düşünseniz ya onların çocukları yerine kara toprağın bağrında sizin çocuklarınız yatsaydı ne yapardınız? Acaba sizde der miydiniz başka analar ağlamasın diye...

Yanlış anlaşılmasın biz hiçbir zaman bu savaşın devam etmesini istemeyiz. Savaşın sizin yüzünüzden çıktığını ve devam ettiğini ve edeceğini söylüyoruz. Ya; Kadir İnanır vatanseverlik öyle kolay bir şey değildir. Hele ağzını doldura doldura kolaylıkla söylenecek şey asla değildir. Baskın Oran, siz solculuktan söz edemezsiniz. Çünkü sizin görüşlerinizin solculukla uzaktan yakından ilintisi yoktur. Siz ve sizin gibiler hesap adamıdır. Hesap adamlarından solcu molcu olmaz. Biz o kadar solcu akademisyen tanırız. Onların solculuğunu da biliriz. Peki, ya sizin solculuğunuz nasıl bir şeydir. Kaç tane uluslararası sermayeye karşı kitabınız demiyorum makaleniz vardır? İşçi sınıfının iktidarı olan sosyalizmi hangi kitabınızda ya da makalenizde savundunuz. Geçmişe burun kıvırmaktan ibaret olan solculuğunuzla olsanız olsanız AKP iktidarının gülü olursunuz o kadar.

Uluslararası sermayenin eli uzun. İnsanları bir yerlerden bulup bulup çıkarıyor. Tansu Çiller bacımızı tanıyan var mıydı? Yoktu. Ama bir gün bulunup getirildi ve bacımız olarak yıllarca anamızı ağlatıp vurgunlar vurarak malı götürmedi mi götürdü. İşte şu Prof. Ülke Deniz Arıboğan da sisteme monte edilip görev verilmek istenen bacılardan biriydi. Her televizyon programında uluslararası sermayenin diliyle konuştu. Herkes onu tanıdı. Şu partinin başına mı geçse bu partinin başına mı geçse diye düşünüldü ama bir eksiği gediği görüldü ki, şimdilik bu operasyondan vazgeçildi. İşte bu bacımız "Akil İnsanlar"dan biri olarak Marmara Bölgesi'nde görev yapacak ekibin başında.

Akillele ilgili bugünlük bu kadar yazalım. Yoksa yazı uzayıp gidecek. İşçileri satanlardan, TUSİAD başkanlığını yapana, oradan Mazlum-Der ve İHD'ye kadar uzanan pek çok kimse var. Yeri geldikçe bunlara değineceğiz.

Şimdi gelelim SOSYALİST ÖĞRETİ YENİDEN konumuza...

Egemen güçlere karşı işçi sınıfının mücadelesi üç yönlüdür.

- * Ekonomik mücadele
- * Siyasal Mücadele
- * Öğretisel Mücadele (İdeolojik)

Ekonomik Mücadele, işçilerin işverenlerden bu düzen içinde daha fazla ekonomik hak alma mücadelesidir. Bu mücadele işçilerin sendikaları aracılığı ile yürütülür. İşçiler bu mücadelelerini, başta grev olmak üzere çeşitli direniş yöntemleriyle yürütürler. Ancak ekonomik mücadelenin tek başına bir şey ifade etmediğini gözden ırak etmemek gerekir. Bu mücadele yöntemi her ne kadar işçileri geçici süre rahatlatırsa da bir süre sonra yine aynı konuma gelinir. Bu konuda işverenler oldukça tecrübeli olup işi iğneden ipliğe zam yaparak bitirirler. Daha da önemlisi günümüzde işveren iktidarları aracılığı ile ekonomik hak arama yollarının kapısı sayısız yasal düzenlemelerle sıkı sıkıya kapatılmıştır. Söyledik ekonomik mücadelenin en etkili silahı grev ve çeşitli direniş yöntemleridir. Bu mücadelenin aracı ise sendikalardır. Yeri geldiğinde bunlar üzerinde yeniden duracağız. İşçiler sendikaları aracılığı ile verdikleri ekonomik mücadelede hem pişer hem de kendisi için nasıl sınıf olunacağını ayırdına varır. Aynı zamanda da tek tek hak aramanın bir sonuç vermeyeceğini birlikten güç doğacağını, güç karşısında da işverenin nasıl boyun eğdiğini görür.

Siyasal Mücadele, biliyoruz ki, devlet çarkı işverenlerin elindedir. Yani onlar iktidardır. Bu yüzden de işverenlerin her türlü çıkarlarını koruyan bir devlet yapısıyla karşı karşıyayız. İşverenlerin gücü hiç kuşku yok ki, üretim araçlarını ellerinden bulundurmanın yanında siyasal iktidarı da ellerinde bulundurmalarından gelir. Bu yüzden de iktidar egemen güçlerden alınmadığı sürece işçilerin, emekçilerin kurtuluşlarının olanağı yoktur. İşverenler iktidarı kendi partileriyle ellerinde tutarlar.

İşçilerin de iktidarı almaları ve kendi siyasal iktidarlarını kurmaları gerekir. bu yüzden de işçilerin siyasal mücadele aracı partisidir. Bu kısa değerlendirmeden işçi sınıfının kurtuluşunun örgütlü ve öncü siyasal mücadele ile gerçekleşeceğine döne döne işaret etmemiz gerekir. İşçi sınıfının partisi bu mücadelesini çeşitli yöntemlerle yürütür. Bunlar, siyasal gösteri ve mitinglerden, çeşitli kampanyalara; seçimlere katılmadan, parlamentoya girmeye, siyasal grevler ve genel grevler düzenlemeden daha başka eylemlere kadar birçok biçimi kapsar. İşçi sınıfı mücadeleye kendi örgütlü gücüyle katılır. Tüm öteki emekçi kesimler de siyasal mücadeleye öncü partileri saflarında katılırlar. İşçi sınıfının üçlü mücadelesinin can alıcı noktası, ağırlık noktası siyasal mücadeledir.

Öğretisel Mücadele, her sınıf ve katmanın yaşama biçimlerinden kaynaklı dünyaya bakışları farklı farklıdır. Nasıl işverenlerin dünya görüşleri kapitalizmse işçilerin emekçilerin dünya görüşleri de sosyalizmdir. Dolayısı ile nasıl egemen güçler kendi kapitalist öğretilerini toplumun tümünün

düşüncesiymiş gibi algılatmaya çalışıyorlarsa işçi sınıfı da kendi dünya görüşü olan sosyalizm başta işçiler ve emekçiler olmak üzere toplumun tüm çalışanlar kesimine propaganda edip yaymak zorundadır. Bu mücadelenin iki yüzü vardır. Birisi işveren öğretisine karşı yapılan yanı yani kapitalizmin yığınların gözünde ne menem bir şey olduğunun çaplı bir şekilde anlatılarak geriletilmesidir. Öteki yanı ise sosyalizmin işçiler ve emekçiler arasında gerçek bir kurtuluş olarak yaygınlaştırılması ve yığınların bu yönde bilinçlendirilmesidir.

Sonuç olarak bu üçlü mücadele bir bütünlük içinde yürütülür. Birini küçümsemek, ötekini öne çıkarmak giderilmesi olanaksız sorunlar yaratabilir. Örneğin sadece ekonomik mücadele öne çıkarılırsa işverenlerin sistemi kabul edilmiş, asıl kurtuluşun önü kapatılmış olur. Bu yüzden de bu üç mücadele biçimini birbirine bağlantılı şekilde yürütmek ve sosyalizm amacına yürümek gerekir.

Bu kısa özet bile bize göstermektedir ki, ülkemizde yürütülen mücadele gerçekten de içler acısıdır.

Sendikal mücadele için kurulu olan sendikalar yetersiz ve etkisizdir. Sarı sendikacılık egemendir. Sol ve sosyalist güçlerin parçalanmışlığı da işin içine girince ekonomik mücadele araçları tam anlamıyla etkisiz kalmaktadır. Yığınlar arasında etkili ve bir seçenek olarak ortaya çıkacak bir öncü parti; her zaman konuştuğumuz ama gerçekleştirdiğimiz bir örgüt haline gelmediğinden, siyasal mücadelede de oldukça etkisiz kalmaktadır. Verilen gelişigüzel mücadelenin ise sonuç alıcı bir kalıcılığı yoktur.

Öğretisel mücadeleye gelince, işçi sınıfının öncü siyasal örgütü olan parti sorunu gerektiği gibi çözüme kavuşturulamadığı için sosyalist öğretinin yığınlar içinde çarpıtılmadan anlatılması da mümkün olamamaktadır. Birçok grup kendi anlayışlarını propaganda ettikleri için yığınların da kafası karışmakta hem sosyalizm konusunda kafaları bulanmakta hem de kapitalizme karşı yürütülen öğretisel mücadele etkisini yitirmektedir.

Sonuç; yukarıda sözünü ettiğimiz konuları masaya getirip iyi bir irdelediğimizde gerçekleri bütün çıplaklığı ile görmekteyiz. DİSK'in dışında bütün sendikal örgütlenmeler sarı sendikalar olup bunlar aracılığı ile işverene karşı ekonomik mücadele vermenin olanağı yoktur. DİSK'in durumu ise ortadadır. Son Genel Kurulu'nda ortaya çıkan belirsizlik yüzünden DİSK'i çok ağır süreçler beklemektedir. Bunun nedeni ise solda yer alan irili ufaklı örgütlerin sol ve sosyalizm konusundaki handikaplarıdır ki, bugün DİSK'te yaşananların nedenidir. Aynı durum KESK'te de söz konusudur, başka yapılarda da.

Dolayısı ile SOSYALİST ÖĞRETİ YENİDEN diyorsak boşuna demiyoruz.

SOSYALİST ÖĞRETİ YENİDEN / 9

TURGUT KOÇAK (GENEL BAŞKAN)

16 NİSAN 2013

Bildiğiniz gibi dünyaca ünlü piyanistimiz Fazıl Say'a "Halkı kin ve düşmanlığa tahrik veya aşağılama" suçundan İstanbul 19. Sulh Ceza Mahkemesi 10 ay ceza verdi. Cezaya konu olan şiir ise Ömer Hayyam'a ait. Böylece verilen ceza bir anlamda Ömer Hayyam'a da verilmiş oldu. Bizler, AKP iktidara gelmeden önce de bu zihniyeti tanımıyor değiliz. Bu zihniyet gelmiş geçmiş tüm zamanlarda sanata ve insanlığa düşman olarak bugünlere kadar politik varlıklarını sürdürdülerse nedeni soygun düzenini sürdüren sistemin halk düşmanı olduğundandır. Çünkü gerçek sanat ne safsata tanır ne de halkı kandırarak köleleştirilmesini sağlayan düzen savunuculuğu.

Fazıl Say'a verilen ceza kimilerine göre önemli değildir. Sonunda verilmiş olan ceza 10 aydır, zaten ertelenmiştir de. Ancak kazın ayağı hiç de öyle değildir. Bu ceza aslında kendi iktidarları için tehlike görülen sanatçılara yönelik apaçık bir gözdağıdır. Onun da ötesinde AKP iktidarının ne denli demokrasi karşıtı bir iktidar olduğunu da bütün çıplaklığı ile göstermektedir. Gerçi AKP iktidarının "ileri" demokrasisini savunmak için göbek çatlatanlar az değildir değil olmasına ya bu saatten sonra bunların içinde düşünce özgürlüğünü savunanların mumu da ancak yatsıya kadar yanmış ve sönmüştür.

Verilen bu cezayı önemsememezlik edemeyiz. Bu davanın sonuçları bakımından ne kadar önemli olduğunu bilmek zorundayız. Bu yüzden de bir yandan bu zihniyete karşı çıkarken diğer yandan da Fazıl Say'ın yalnız olmadığını açıkça dile getirmeli bu gerici, halk ve sanat düşmanı zihniyete karşı direnç içinde olmalıyız.

Fazıl Say'a verilen ceza önemlidir dedik. Önemli olduğunu saptayanların zaten tepkilerine tanık oluyoruz. Oysa Türkiye'nin çeşitli bölgelerine yayılan "akiller"in içinde sanatçı olduğu söylenen kimseler de olmasına karşın konu ile ilgili bugüne kadar tek bir söz söylenmiş değildir. Bütün bunlar da gösteriyor ki, sanatçı olmak salt bir konuyu zanaatçı çabasıyla yerine getirmek değildir. Sanatçı olmak böylesi günlerde anlam kazanır. Hülya Koçyiğit, Lale Mansur, Kadir İnanır ve Orhan Gencebay'a sanatçı deniliyor değil mi? İşte bunlar bu kategoriye girmiyorlar. Girmemiş olmalarının nedeni salt Fazıl Say'ın aldığı cezalara tepki koymamaları değildir. Özellikleri de sanatçı olmanın dışındadır.

"Akil İnsanlar"ın İç Anadolu Bölgesi grubu çeşitli yerleri ziyaret ediyor. Ziyaret edilenlerse genellikle şehit aileleri oluyor. Bana göre bu zatı muhteremler bir an önce bu tür ziyaretlerine ara vermelidirler. Çünkü bu tür ziyaretler insanların yaralarının üstüne asit dökmenin ötesinde bir değeri yoktur. Öyle bir şey yapılıyor ki, şehit aileleri aşağı tükürse sakal, yukarı tükürse bıyık seçeneği ile karşı karşıya getiriliyor. Bu köylü kurnazları şehit ailelerini özellikle seçiyorlar ve "kan dökülmesin", "analar ağlamasın" dedirtmeye özen gösteriyorlar ki, toplum şehit aileleri bile böyle düşünüyorsa ben niye düşünmeyeyim noktasına getirilmek isteniyor. Daha da önemlisi Şehit ailelerinin söyledikleri yandaş

basın tarafından çarpıtılarak servis ediliyor. Şimdi İç Anadolu Bölgesi "Akil İnsanlar" grubuna başkanlık eden kişiyi tanıtalım.

Ahmet Taşgetiren 1948 yılında Kahramanmaraş'ta dünyaya gelen Ahmet Taşgetiren 1965 senesinde Kahramanmaraş İmam Hatip Okulunu, 1970 yılında da İstanbul Yüksek İslâm Enstitüsü'nü bitirdi.

Yeniden Milli Mücadele, Pınar, Türk Edebiyatı dergilerinde yazılar yazdı, yöneticilik yaptı. Günlük Bayrak gazetesinde, daha sonra da Tercüman gazetesinin yazışları kadrosunda çalışan Ahmet Taşgetiren uzunca bir süre de Zaman gazetesinde haftada bir yayınlanan makaleleri ile yer aldı. Yeni Şafak gazetesinde 10 yıl boyunca başyazar olarak çalışan Taşgetiren, 1986 yılından bu yana Altınoluk dergisinin Yazışları Müdürlüğü görevini yürütüyor.

Halen Bugün gazetesinde okuyucularıyla beraber olan Ahmet Taşgetiren, haftalık Aksiyon dergisinde yazıyor, ayrıca hafta içi her gün Burç FM'de gündemdeki meseleleri değerlendiriyor. Taşgetiren evli ve beş erkek evlat babasıdır.

Ahmet Taşgetiren'in Yayınmış Eserleri Şunlardır:

Sonsuz Bîat, Sistem Sancısı, Rahmet Toplumu, Yeni Bir İslâm Dünyası, Altın Öğütler, Kur'an Ölçülerine Göre Mü'min-Kafir-Münafık, Mü'minde Ruhi Disiplin, İnsan Krizi, Hüvel Baki, Müslüman ve Sistem Tartışmaları, İslam'ı Aşkla Yaşamak, Din Dili Kalp Dili, Bizansa Çağrı Yönelmek, Resullullah'a Kardeş Olmak, Müslüman Kalabilme Davası, Bu Toprağın İmanı, Yüreğini Yokla Ey Dost.

Yukarıda kısaca Ahmet Taşgetire'ni Taşgetiren yapan özelliklerini, nerede yazdığını, neler "eser" ürettiğini alıntıyla koyduk. Şimdi bu özellikteki bir kişi kalkacak ülke insanına akıl satacak biz de inanacağız. Bir ayağı, Yeni Şafak'ta, bir ayağı Zaman gazetesinde, bir ayağı Bugün'de, Burç FM'de, Aksiyon ve Altınoluk Dergisi'nde olan ve İmam Hatip çıkışlı olan bir kişinin kimin adına ve nasıl bir akıllık yapacağı anlaşılıyor mu? Hele bir yazdıklarına bakın "Sonsuz Biat" eseri ile nasıl da biat kültürü ile yoğrulmuş olduğunu göstermiyor mu? Sizler kimi kandırıyorsunuz baylar, bayanlar! Demek sizin sayenizde ülkeye barış gelecek öyle mi? Ya Beril Dedeoğlu'na ne diyorsunuz? Radikal'e kapılanmış, solcumsu görünüp de liberal kılıklılarının gazetesinde yazılar yazar Dedeoğlu. Uzun uzadıya kendisinden söz etmeye gerek yok yazısından bir bölümle o kendisini anlatsın.

"Kürt sorununa nasıl baktıkları başka bir soru, PKK'nın silah bırakma süreci başka bir soru. Çünkü Kürt sorununu nasıl gördüğünüz diye sorduğunuzda, araya PKK'ya giden tartışmalar girecektir. Ama "kan dökülmesini durduracak her türlü girişime razı mısınız" sorusunu yönelttiğimizde bunun cevabı başka bir şey olabilir. Tabi ki oğlunu şehit vermiş annelerde var orada, köyleri boşaltıldığı için Orta Anadolu'ya göç etmiş insanlar da var. Bunlar arasında yapılan kamuoyu yoklamaları İç Anadolu'da halkın %59'nun barış sürecini desteklediğini söylüyor. Ama bu genel bir rakam. Acaba her ilde benzer bir reaksiyon mu var, yoksa bu bazı yerlerde yüksek bazı yerlerde düşük mü ondan emin olmak çok kolay değil. Bizim görevimiz tüm bunları, hükümetten bağımsız gelişen tepkileri anlamak. İnsanlara barışı istiyor musun diye sorulduğunda evet ya da hayır der ama mesela hayır diyorsa nedeni nedir onu anlamak lazım. Ya da soruyu şöyle soruyorlar, peki barış bana ne getirecek? Ya da ne kazanacağım diye soruyor. İnsanların kafasında netleşmemiş olabilir. İnsanların birçoğuna bu saçma gelebilir ama bunu gerçekten soranlar var."

Kürt sorununa nasıl bakılacağı başka bir sorunmuş, PKK'nın silah bırakması başka bir sorunmuş. Yani demek istiyor ki sayın akademisyen bayan; biz PKK'ya silah bıraktırmak için görev yapıyoruz. Kürt

sorunu ile yaşananların bağlantısını bile kurmaktan yoksun bir değerlendirmeye ne denilebilir ki? Üstelik İç Anadolu Bölgesi'nden %59 destek varmış. Yıllardır insanlar sahte ve yığınları yönlendirmeye ve baskılamaya dönük anketlerle iğdiş edildi. Sizin bu rakamınız da bu planın sadece bir parçası olabilir. Gerçeklerle şunla bunla da ilişkisi yoktur. Şimdi anlaşılıyor ki, üstlendiğiniz bu görevin içinde iyi niyet bile bulmak olası değil. Size bir önerimiz var. Başınızda bulunan Ahmet Taşgetiren bundan sonraki toplantılarınızı vaazla açarsa siz de, katılanlar da, huşu içinde dinler ve söyleyeceklerinize daha iyi yoğunlaşır ve de yığınları uluslararası sermaye adına kandırmaya devam eder ve ektiğinizi de biçersiniz kimbilir?

Biraz da SOSYALİZM YENİDEN konumuza dönelim. Eğer sol ve sosyalist yapılar gerektiği kadar yığınları sosyalist öğretilerle donatmış olsaydı hiç kuşkunuz olmasın ki ne uluslararası sermayenin ayak izlerinde politika yapan işbirlikçi iktidarlar olurdu ne de sizin gibi iktidarın memuru "akıl insanlar". Bu yüzden etkimiz ne kadar az olursa olsun asla moralsizliğe düşmeden sizlerle mücadeleye devam edeceğiz.

İşçilerin ekonomik haklarını savunmaları için sendikal örgütlülükte birleşmeleri hiç de kolay olmadı. Özellikle kapitalizmin ilk tarih sahnesine çıktığı ülkeler olmak üzere dünya ölçeğinde işçiler amansız mücadeleler vererek sendikal örgütlenme haklarını kazandılar. İşçiler bir örgüt içinde ve birlikte davranarak işçileri ister istemez istekleri doğrultusunda işverenlere adım attırdılar. Aşırı çalışma belli bir süreye bağlandı. Fazla çalıştırılma ücrete tabi hale getirildi. İşverenlerle masaya oturularak toplu sözleşmeler yapılarak istenilen haklar alındı. İşverenler isteklerine hayır dediklerinde ise grev yoluna gidilerek işveren masaya oturmaya mecbur bırakıldı. Hiç kuşku yok ki, işçilerin sendikaları aracılığı ile yürüttükleri mücadele sanıldığı kadar kolay olmadı. İşçilerin arasından çıkan sendika yöneticileri işverenler tarafından satın alınarak işçilere ihanet etmeleri sağlandı. Böylelikle sendika yöneticileri arasında işveren yanlısı sendika ağaları çıktı. Bunlar her türlü oyunu kullanarak işçileri her fırsatta işverene sattılar.

İşte bu yüzden işçilerden kopuk sendika yöneticileri ve işçileri temsil etmekten yoksun sarı sendikalar ortaya çıktı. Bütün bunlar yetmedi. siyasal iktidarı ellerinde bulunduran sermaye güçleri mecliste kendi çıkarlarını koruyan kanunlar çıkardılar. İşçilerin direniş ve grev girişimlerinin önünü ise böylelikle kesip mücadeleyi sürdürmek isteyenlere mahpushane yollarını gösterdiler. Bütün bunlar yetmediyse faşist yönetimler işbaşına gelerek geniş halk yığınlarının her türlü ekonomik, sosyal ve siyasal hakları bir bir ortadan kaldırıldı. Ülkemizde gerçekleştirilen 12 Mart 1971 ve 12 Eylül 1980 faşist darbeleri işte bu yüzden NATO ve Amerika'nın da desteği ile gerçekleştirildi.

Bugün işveren yanlısı sendikalar dünyanın her yerinde olduğu gibi ülkemizde de iktidarın koruması ve kollamasıyla görev başındadır. Ülkemizde İşverenlerin çıkarları doğrultusunda hareket eden TÜRK-İŞ ve HAK-İŞ en can alıcı örneğimizdir. Ortada kendi üyelerinin haklarını bile savunmayan iki sarı işçi sendikaları konfederasyonu vardır. Bugün Hava-İş sendikası TÜRK-İŞ tarafından savunulmamaktadır. Dün TEK GIDA-İŞ Tekel işçilerinin hakkını savunduğu için desteklenmemiştir. HAK-İŞ ise Allah yolunda iktidarla birlikte sarı sendikacılığın doruğunda olmakla kalmamakta MÜSİAD'lı işverenlerin işyerlerinde örgütlenmenin önünü de kapatmaktadır.

Ortada işçilerin gözbebekleri gibi koruyacakları bir tek DİSK vardır. DİSK'e karşı kurulan tuzaklar ise ortadadır. İktidar özel olarak DİSK'i genel olarak bütün sendikaları işlevsiz kılmak için yasalarla baraj sistemini getirmiştir. Salt bu yüzden DİSK'e bağlı sendikalar yok olmakla karşı karşıyadır. Bu saldırıya bir de solun solaklığı eklenince DİSK'in geleceği daha da kötüye gitmektedir. DİSK'in son genel kurulu ve ortaya çıkan sonuç en canalıcı örnektir.

Evet, Türkiye işçi sınıfı sarı sendikaları işyerlerinden kovmak ve yerine sınıf ve kitle sendikacılığı yapacak olan DİSK'e bağlı sendikaları örgütlemek zorundadır. Türkiye işçi sınıfının sendikal birliğini sağlamak sarı sendikalarda gerçekleştirilemeyeceğine göre herkese evet herkese işçilerin DİSK'te birleştirilmesi için görev düşmektedir. Bu amacı şu ya da bu nedenle işlevsiz kılmaya kalkanlar bilinmelidir ki, işçi düşmanıdır.

Bizler işçi sınıfının sınıf ve kitle sendikacılığı çatısı altında bütünleşmesini başarır ve baraj dahil yıkıp geçerse ortada ne AKP ne de bugün karşımıza çıkan Akiller kalmaz. Dolayısıyla bütün karanlıkları ancak bu şekilde yıkar geçer gündüzlerinde sömürülme gecelerinde aç yatılmayan bir düzen olan sosyalizmi kurabiliriz.

SOSYALİST ÖĞRETİ YENİDEN / 10

TURGUT KOÇAK (GENEL BAŞKAN)

17 NİSAN 2013

İşin buraya varacağı ta başından belliydi. AKP iktidarı öyle bir duruma gelmişti ki, yapmak istediklerini yapacak ne iradesi, ne de kendisine güveni vardı. Bugüne dek olup bitenler yüzünden toplumda memnuniyetsizlik alabildiğine artmış kitleler Recep Tayyip Erdoğan başta olmak üzere tüm AKP ileri gelenlerinden büyük ölçüde umudunu kesmişti. Ne var ki, AKP görevini yapamamaktan kaynaklı nedenlerle halkın kendilerine oy vermemesi sonucu iktidardan ayrılmaya hiç de niyetli değildi. Bu yüzden de Kürt sorununun çözümünde iktidar olarak taşın altına bizzat elini sokmuyor, görevi "akil insanlar" diye sırtlarını sıvazladığı kimselerin omuzlarına yıkmanın en iyi olacağını düşünüyordu. AKP iktidarına göre bu yöntemle hem Kürt sorununu çözmüş olacak hem de olası tepkileri kendi üstünden uzak tutacaktı. Böylece "akilleri" sahaya saldı. "akil insanlar" sahaya indiler inmesine ya, ne yazık ki, kendilerini dinleyecek kimseleri bulmakta oldukça zorluk çekiyorlar. İç Anadolu grubu 5 kişi kendilerini dinleyenlerin sayısı 8 kişi. Konuştukları ise ipe sapa gelmez şeyler. Yalaka basın bu konuşmaları verse bir türlü vermese bir türlü. İşin özeti Recep Tayyip Erdoğan'ı sevindirecek bir şey yok. Urla'da konuşanlar ise bir başka alem. Kendilerini Kürtçe dinleyecek kimse yok, yok olmasına ya, olsun mademki diyalog kurulacak Kürtçe de konuşulmalı. Zonguldak'a giden "akil insanlar" böyle bir tepkiyi bekliyorlar mıydı bilmiyoruz ama kendileri gösterilerle karşılandı ve bayrak sallayan göstericilerin arasından zor geçip gittiler. TESK Genel Başkanı Bendeve Palandöken geçerken bayrağı öpmek zorunda kaldı.

Bu durum için "adam ne olacak" der gelip geçersiniz, ancak kazın ayağı hiç de öyle değildir. Bu yöntem göstermiştir ki, toplum barış yerine çok daha ağır yarılımları ve karşı karşıya gelişleri yaşayabilir. Zaten bu "akil insanlar"a bakıldığı zaman olabilecek görmemek için ayakta uyuyor olmak gerek. Çünkü girişimlerinin hepsinin içi boş ve barış için hiçbir donanımları yok. Barış değil ama AKP'yi iktidarda tutmanın ötesinde bir özellikleri olmayan bu kimliksiz memurların yaratacağı yıkımla karşılaşılması büyük olasılık. Şimdi Bendeve Palandöken'i tanıtalım:

1949 yılında Malatya'da dünyaya gelen Bendeve PALANDÖKEN, 1962 yılında Ankara'nın Cebeci semtinde bakkal olarak başladığı meslek hayatını, halen aynı dükkânda devam ettirmektedir.

1965 yılında Denetim Kurulu üyeliğine seçildiği Ankara Bakkallar ve Bayiler Derneği'nde 1978-1984 yılları arasında Başkanvekilliği görevini yapan, 1984 yılında Dernek Başkanlığına seçilen PALANDÖKEN, bu tarihten günümüze kadar düzenlenen tüm genel kurullarda, genel kurul üyelerinin güvenoyunu alarak Ankara Bakkallar ve Bayiler Odası Başkanlığı görevini halen sürdürmektedir.

PALANDÖKEN, 1978 yılında kurduğu Ankara Bakkallar Bayiler Esnaf Kredi ve Kefalet Kooperatifi'nin Başkanlığını da halen yapmaktadır.

Bendevi PALANDÖKEN, 1984 yılında Türkiye Bakkallar ve Bayiler Federasyonu Yönetim Kurulu üyeliğine seçilmesinin ardından Başkanvekilliği görevinde bulunmuş, 1990 yılında yapılan genel kurulda Federasyon Başkanlığına seçilmiş ve bu görevini de halen devam ettirmektedir.

1996 yılında Türkiye Esnaf ve Sanatkârları Konfederasyonu (TESK) yönetim kurulu üyeliğine seçilen PALANDÖKEN 1999 yılında seçildiği Başkanvekilliği görevinin ardından, 2007 yılında Konfederasyon Genel Başkanlığına seçilmiştir.

2010 yılında yapılan Genel Kurul ile bir kez daha Konfederasyon Genel Başkanlığına seçilen Bendevi PALANDÖKEN, Avrupa Akdeniz Esnaf Sanatkârlar İşletmeleri ve KOBİ Birliğinin (EUROMED) Başkanvekilliği görevinin yanı sıra Avrupa Birliği Türkiye Karma İstişare Komitesi Üyeliği (AB-TR KİK), Dış Ekonomik İlişkiler Kurulu (DEİK) Yönetim Kurulu Üyeliği, TC Küçük ve Orta Ölçekli İşletmeleri Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı (KOSGEB) İcra Komitesi Üyeliği ve Mesleki Eğitim ve Küçük Sanayi Destekleme Vakfı (MEKSA) Başkanlığı görevlerini de sürdürmektedir.

Palandöken'in mesleği gereği nasıl bir tefeci bezirgân kafalı olduğunu açıkça görüyoruz. Sıfatlarına eklediği görevlere baktığımız zaman bu sıfatlar küçük esnafı korumak için değil, onların üzerinden palazlanmak üzere elde edilmiş sıfatlar olduğu çok açık. İçerde elde ettiği sıfatları, kendisini dış sıfatlar edinmesine kadar taşımış. Yani bu tür kişilerin kolaylıkla dış güçlerin hizmetine gireceğine tarihsel süreç içinde çok ama çok tanıklık ettik.

Gelelim Celalettin Can'a:

Celalettin Can, Tunceli'lidir. 1975 yılında eğitim için İstanbul'a gelmiştir. Eğitim için geldiği İstanbul'da kısa sürede devrimci gençliğin önderlerinden biri oldu, Dev-Genç'in başkanlığına seçildi. Devrimci Yol-Devrimci Sol ayrışmasında tercihini Devrimci Sol'dan yana yapmış ve sonrasında da bu hareketi Doğu'da örgütlemek için 1977 yılında İstanbul'dan ayrılmıştı.

1981 yılında Malatya'da yakalandı, bir yıl sonra cezaevinden tünel kazarak firar etti. İstanbul'da tekrar yakalandı.

Celalettin Can, 78 kuşağının Dev-Yol lideri. 12 Eylül'de içeri alındı. 19,5 yıl yattıktan sonra 1999'un sonlarına doğru cezasını tamamlayıp çıktı. Bir zamanlar önderi olduğu kuşağın düştüğü hali gören Celalettin Can, 78'liler Vakfı isimli bir örgütlenmeye girişti.

78'liler Vakfı'nı kurarak kendi kuşağının haklarını geri almaya çalıştı.

2004'te amacına ulaştı. Hak-İŞ Genel Başkanı Salim Uslu ve AKP milletvekili Eyüp Fatsa ile yaptıkları ortak çalışmalar sonucu 78'lilerin kamu yasakları ve vatandaşlık hakları meclis kararıyla iade edildi.

78'liler Vakfı, 1987'ye kadar işlenmiş suçlar nedeniyle kamu hakları kısıtlanmış kişilere, haklarının geri verilmesi için hazırlanan yasa teklifinin, TBMM Adalet Komisyonu'nda kabul edilmesini sağladı.

Celalettin Can, 78'liler Vakfı başkanıdır. Bir yandan da kitaplar yazıyor.

Celalettin Can, 3 nisan 2013 tarihinde Ak Parti Hükümeti tarafından açıklanan ve barış sürecini yönetecek olan 63 kişilik Akil insanlar listesine İç Anadolu Bölgesinden girmiştir.

Celalettin Can'ın AKP'nin "akil insanlar" topluluğu içinde yer almış olması şaşırtıcı değildir. Bugün kendi arkadaşlarıyla da ters düştüğü için 78'liler Vakfından ayrılanlar ayrı bir örgütlenmeye gitmişlerdir. Dolayısı ile bölünme öncesi ve sonrası yaşanan olaylara bu örgütlenmenin içinde olanlar tanıktır. Yukarıdaki bilgi sadece sizlerin bir düşünce elde etmeniz içindir. Yoksa bir insan hem devrimci olup hem de AKP iktidarının projeleri içinde yer alıyorsa fazladan söylenecek her söz gereksizdir.

Yazının uzun yazıldığından şikayetçi olan ve okumakta zorlandıklarını söyleyen dostların söylediklerini olabildiğince dikkate almak ve kısa tutmak istiyorum istemesine ya içinde bulunduğumuz koşullara bakıp da yazıyı noktalamak gerçekten de benim için çok zor oluyor. Hangi konuyu elimize alsak bir başka konu sırada bekliyor. Trakya Üniversitesi'nde Çevre ve Şehircilik Bakanı Erdoğan Bayraktar'dan tedavisi için yardım isteyen öğrenci Dilek Özçelik eline para verilerek gönderilmek istendi. Yaşananlar aşağıdaki gibi...

SOSYALİST ÖĞRETİ YENİDEN / 11

TURGUT KOÇAK (GENEL BAŞKAN)

18 NİSAN 2013

Recep Tayyip Erdoğan'a gazeteciler Fazıl Say'a verilen ceza ile ilgili soruyorlar. Ceza konusunda ne diyorsunuz diye.

Zatı muhterem yanıt veriyor? "Onlarla bizi meşgul etmeyin".

Recep Tayyip Erdoğan o kadar meşgul o kadar meşgul ki, ağzını açıp da iki söz söylemiyor. Oysa; kendisinin Siirt'te; "Minareler süngümüz" diye, okuduğu şiir sonucu aldığı ceza ile ilgili demokrasi diye diye ortalığı yıkmışlar, düşünce özgürlüğü şampiyonu kesilmişlerdi. Recep Tayyip Erdoğan'ın okuduğu şiir gerçekten de kendileri gibi düşünmeyenlere karşı şiddet içeren bir şiir olmasına karşın, bizler; katılmasak da, düşünce özgürlüğü kapsamında olağan karşılamıştık. Oysa; kendilerinin zihniyetinden olanlar, Fazıl Say'ın Ömer Hayyam'dan alıntı olarak koyduğu şu dizeleri suç sayıp cezalandırılmasından yana tutum sergiliyorlar.

Dizeler şöyle:

İrmaklarından şaraplar akacak' diyorsun

Cennet-i alâ meyhane midir?

'Her mümin'e iki huri' diyorsun

Cennet-i alâ kerhane midir?

Gelelim meşguliyetten söz ederek konuyu geçiştirmek isteyen Recep Tayyip Erdoğan'a. Erdoğan dikkate değer değmez bir açılış mı söz konusu orada propaganda yaparak herkese yan mı bakacak meşguliyet falan tanımıyor, hemen orada bitiyor. Ta Moğolistan'a kadar giderek orada Moğol süvarilerini izleyecek zamanı buluyor, o ülke senin, bu ülke benim nedenli nedensiz dolaşmak için de zaman buluyor, dış güçlerin katillerini karşılamak için de zamanı çok. İş, Fazıl Say'ın aldığı ceza ile ilgili konuşmaya gelince zatı muhterem meşgul mü meşgul. Eh ne diyelim biz düşünce özgürlüğü nedir tanımıyoruz, burada şeriat hükümleri geçer diyecek değil ya en iyisi geçiştirmek. O da onu yapıyor. Hüseyin Çelik, çiçeği burnunda Kültür ve Turizm Bakanı Ömer Çelik de aynı sözleri birlikte hatmetmişler gibi sıralayıveriyorlar. Neyse uzatmayalım bu konu anlaşılmıştır. Eşyanın doğası gereği ne oluyorsa işte o oluyor.

Gelelim Recep Tayyip Erdoğan'ın "akil insanlar"ına.

"Akiler" gerçekten de beceriksizler. Neyi söyleyeceklerinden, halkın bilmek istediği ne olup olmadığından haberleri bile yok. Çünkü ortada "barış süreci" bağlamında ortaklaştırılmış bir şey de yok zaten. bu yüzden de bu muhteremler önceki düşüncelerini yineleyip duruyorlar. Doğal olarak da Kayseri'de olduğu gibi toplantı yapamadan çekip gitmek zorunda kalıyorlar. İş böyle olunca garip şeylerle de karşılaşılıyor. Tepki gösterenler söyleyeceklerini söyleyip arkasından da İstiklal Marşı söylemeye başlayınca Recep Tayyip Erdoğan'ın "akil insanlar"ı da kıpırdamadan yerlerinde oturuyorlar. İşte böyledir. Eğer bir işi hakkıyla yapmaz ve birilerinin memuru gibi davranırsanız, istesiniz de istemeseniz de olabilecek provokasyonun bir parçası haline gelirsiniz. Bizim için yerli yersiz İstiklal Marşı okumaya kalkmak ne kadar anlamsızsa İstiklal Marşı okunurken ayağa kalkmak ya da prim vermemek için kalmamak iki cami arasında binamaz olarak kalmak gibi bir şey işte.

Tarhan Erdem, "Akil İnsanlar"ın Ege Bölgesi Başkanı. Geçmişten bugüne kimlik ve kişilik özeti de aşağıdaki gibi.

Tarhan Erdem, Türk siyasetçi, araştırmacı, yazar] 1933 yılında Kurucaşile'de doğdu. 1959 yılında İTÜ İnşaat Mühendisliği Fakültesi'nden mezun oldu. 1959-1995 yılları arasında T. Şeker Fabrikaları, MSB Enfrastrüktür Tesisleri, Cam Elyaf Sanayi, Milliyet Gazetesi ve Doğan Şirketler Grubu'nda proje ve kontrol mühendisliği, genel müdürlük ve genel koordinatörlük görevlerinde bulunduktan sonra 1987 yılında KONDA Araştırma ve Danışmanlık Ltd. Şirketini kurdu. 1953 yılında CHP'ye kaydoldu. Ocak yönetim kurulu üyeliğinden genel sekreterliğe kadar hemen bütün görevlerde çalıştı. 1977 yılında İstanbul Milletvekili seçildi, 1977 Haziranında güvenoyu almayan Ecevit Hükümeti'nde Sanayi ve Teknoloji Bakanığı. Öğrenci dernekleri ve meslek odalarında yönetim kurulu üyeliği ve Türk Devrim Ocakları genel başkanlığı yapmıştır. Halkevleri, Nisbi Temsil Nedir?, 80'leri Karşılarken, Anayasa ve Seçim Kanunları, İstanbul 1969 İl Kongresi Tutanağı, Üye Kayıtlarının Birleştirilmesi, Tıkanan Siyaset adlı kitapları yayımlamıştır. Tarhan Erdem, KONDA Yönetim Kurulu Başkanlığı ve 2007 itibarı ile Radikal Gazetesi köşe yazarlığı yapmaktadır. 22 Temmuz 2007 seçimlerinde ve 12 Eylül 2010 referandum oylamasında yaptığı seçim tahmini sonuçlara oldukça yakın çıkmıştır. 2009 Yerel seçim için yaptığı ankette sonuçlar tahmininden çok uzak çıkmıştır. ANAP İzmir eski milletvekili ve TBMM Başkanlarından İsmet Kaya Erdem'in kardeşidir.

Bizler; Tarhan Erdem'i Özal'da içinde sağ siyasetlere kan taşıyan ve kitleleri koşullandıran KONDA aracılığı ile yaptırdığı anketlerden ve son 30 yıldır Türkiye'nin yaşadığı sorunlarla ilgili ortaya attığı liberal görüşlerinden tanırız. Dolayısı ile Tarhan Erdem bu hali ile doğrudan uluslararası sermaye güçlerine hizmet eden bir kişidir ki, doğal olarak Recep Tayyip Erdoğan'ın "akıl insan"ı olma hakkını da bu nedenle hak etmiştir. Dolayısı ile çözüm sürecinde de kimin ya da kimlerin çıkarına hareket edeceği çok açıktır.

Gelelim Tarhan Erdem'in başkan seçilip kendisinin sekreterliği çok konuşulan Arzuhan Doğan Yalçındağ'a:

Arzuhan Doğan Yalçındağ, TÜSİAD'ın seçilmiş ilk kadın başkanıdır.

1990-1993 yıllarında Milpa A.Ş. bünyesinde, Alman Quelle firması ile birlikte Mail Order şirketini kurmuş ve yöneticiliğini yapmıştır. 1994-1995 yılları arasında Alternatif Bank 'ın kuruluş çalışmalarına katılmış ve bankanın faaliyete geçmesiyle beraber Yönetim Kurulu'nda yer almıştır. 1995-1996 yılları arasında Milliyet Dergi Grubu'nun yönetiminde göreve başlamış ve Finans Bölümünün sorumluluğunu üstlenmiştir.

1996-2005 yılları arasında Kanal D televizyonunun çeşitli birimlerinde çalışmıştır. 1999 yılında CNN International ile Doğan Yayın Holding arasında haber kanalı kurulması yönündeki çalışmaları başlatmış ve proje Amerikalı Time Warner grubu ile ortak olarak 2000 yılında CNN Türk adıyla yayın hayatına başlamıştır.

2005 yılında Doğan TV Holding A.Ş.'yi kuran Arzuhan Doğan Yalçındağ, şirketin İcra Kurulu Başkanlığını üstlenmiştir. Arzuhan Doğan Yalçındağ, 2007-2010 yılları arasında Türk Sanayicileri ve İşadamları Derneği'nin (TÜSİAD) Yönetim Kurulu Başkanlığını yürütmüştür. Yalçındağ, TÜSİAD'ın tarihindeki ilk kadın başkanıdır.

Arzuhan Doğan Yalçındağ, Dünya Ekonomik Forum'u tarafından Genç Global Lider seçilmiştir. Avrupa Birliği için Kadın İnisyatifinin kurucu başkanı olarak da Türkiye adına AB ülkelerinde lobi çalışmalarını yürütmüş olan Arzuhan Doğan Yalçındağ, Aydın Doğan Vakfı'nın ve Türkiye Kadın Girişimciler Derneği (KAGİDER) kurucu üyesi olmuştur. Türk Eğitim Gönüllüleri Vakfı, Türk-Amerikan İş Adamları Derneği, Türkiye Üçüncü Sektör Vakfı üyesi olan Yalçındağ, aynı zamanda İstanbul Modern Sanat Müzesi Yönetim Kurulu üyesidir.

Arzuhan Doğan Yalçındağ Doğan TV Holding A.Ş. Yönetim Kurulu Başkanıdır.

Recep Tayyip Erdoğan iktidarının çeşitli nedenler ileri sürerek vergi cezaları kestigi sonuçta da istediği çizgiye getirdiği Doğan Holding'i tanımayanımız yoktur.

Köşeye sıkıştırıldığında onurlu bir davranış yerine parayı pulu tercih etmesi sermayenin karakteri gereğidir. Bu yüzden de buralardan gelme Arzuhan Doğan Yalçındağ ile ilgili uzun uzadıya değerlendirmeler yapmanın gereği yoktur. Gereği yoktur çünkü işbirlikçi tekelci sermayenin başkanlığına kadar gelmiş birinden söz ediyoruz. Dolayısı ile bu kişiden ülke yararına ve ülke halkının insanca ve barış içinde yaşaması ile ilgili olumlu şeyler üreteceğini beklemek insan akılla dalga geçmekle aynı şeydir. Recep Tayyip Erdoğan'ın tercihinin nedeni de politik olarak görüşlerinin uluslararası sermayenin çıkarları açısından görüşlerinin örtüşmesinden ibarettir. Gerçekler böyle olunca da bu zatı muhteremlerin soyup soğana çevirdikleri halka anlatacak bir şeyleri yoktur. Onlar

eğer başarabilirlerse bir kez daha uluslararası sermayenin bölgeyi tımarı ile ilgili olarak halkı hazırlamak için görevleri halk yığınlarının gözlerini kara bir bantla kapatmaktan ibarettir o kadar.

Sosyalist öğretiyi yeniden konumuza dönersek; dün partilerden ve sosyalist partiden özlü olarak söz ettik. Bu konuya biraz daha açıklık getirelim. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin önemli belgilerden birisi 'KURTULUŞUMUZ SOSYALİZM, SİLAHIMIZ PARTİ' belgisidir. bir kez TSİP, geniş halk yığınlarının kurtuluşlarının ancak ve ancak sosyalizmle olacağına döne döne işaret ediyor. Bu amaca ulaşmakta da en önemli silahın parti olduğunu söylüyor. Gerçekten de işçiler ve emekçiler sosyalist partileri olmaksızın gerçek kurtuluşları doğrultusunda hiçbir şey yapamazlar. Bu yüzden de iktidarı ele geçirmek ve sosyalizmi kurmak için parti olmazsa olmaz araçlarımızdan birisidir. Diyeceksiniz ki, parti mi yok, bir sürü sosyalizmi savunan parti var niye amacımız doğrultusunda gerekli mesafeyi kat edemedik?

Haklısınız, onca uğraşımıza karşın sosyalist sol bir türlü yığınsallaşmış bir seçenek haline gelmiyor. Bunun önemli nedenleri var. Biz bugünkü yazımızda görüşlerimizin bir bölümüne değinip yazımızı bitirelim. Her şeyden önce işçi sınıfı partisi sosyalist öğretiyi ile donanmış yılmaz, bileği bükülmez kadrolar tarafından kurulmalıdır. Yetmez, böyle bir partinin olmazsa olmaz iç işleyişi söz konusudur. Madem böyle bir partiden söz ediyoruz bu partinin işleyişini açmamız gerekiyor. Bizim sözünü ettiğimiz parti Leninist bir parti anlayışındır. Dolayısı ile yukarıdan aşağı örgütlenecektir. En bilinçli ve kararlı unsurların bir araya gelmesiyle partinin bir merkezi olacak. Merkeze bağlı il, ilçe, ve gereksinim duyulduğunda örgütlü komiteleri olacak. Bu örgütlenme yukarıdan aşağı yapılacak. Böyle bir partinin işleyişi DEMOKRATİK MERKEZİYETÇİ işleyiş kurallarına göre olacak. Partinin en üst organı parti genel kuruludur. Partinin genel kurulu belli süreler aralığında toplandığı için genel kurul; partinin kararlarını uygulama görevini Merkez Yürütme Kurulu'na vermiştir. Dolayısı ile üst organların kararına alt organlar uymak durumundadır. Elbette parti işleyişinde eleştiriler de olacaktır. Eleştiri alınan kararları yerine getirmeye engel değildir. Eleştiri ise gelişigüzel değil ancak ve ancak organlar içinde yapılacaktır. Dolayısı ile partinin içinde hem demokrasi işletilmiş olacak hem de merkezîyetçi anlayış egemen olacaktır. Dönem dönem işleyişin merkezi yanının çok daha ağır bastığı koşullar olabilir.

Bu dönem genellikle parti hayatîyetinin tehlikeye girdiği dönemlerdir ki, bir zorunluluktan kaynaklı demokratik işleyiş bir ölçüde de olsa askıya alınmış olabilir. Bu demek değildir ki, demokratik işleyiş hepten ortadan kaldırılacaktır.

Parti konusunda görüşlerimize devam edeceğiz.

SOSYALİST ÖĞRETİ YENİDEN / 12

TURGUT KOÇAK (GENEL BAŞKAN)

20 NİSAN 2013

AKP'nin cinlikleri tutmadı. Sahaya indirdiği "Akil İnsanlar"ın balataları yanmış, freni de tutmuyor. Dolayısı ile niye sahaya indiklerinden kendileri de habersiz kafası kesilmiş tavuk gibi ortalıklarda saf

saf dolaşım duruyorlar. Marmara grubu Kocaeli'de tam bir hezimete uğradı. Toplantı yapamadılar, esnafla konuşamadılar, güvercin uçurmaya kalktılar o konuda da komik duruma düştüler. Deniz Ülke Arıboğan'ın kendilerini protesto eden kalabalığın önünden bir gidişi vardı ki, hiç kimse bu duruma düşün istemem. Hele neyse ki, kendilerini güç bela otellerine attılar da kurtuldular.

Perşembenin gelişi çarşambadan bellidir derler ya AKP'nin geliş ve gidiş haritası da tam anlamıyla ortaya çıktı. Çiğnenen demokratik hak ve özgürlükler, işçiler ve emekçilere dünyanın dar edilişi, ülke varlıklarının sonuna kadar uluslararası sermaye güçlerinin vurgununa açılması arkasından da Türkiye Cumhuriyeti ile kıt akıllarınca hesaplaşmaya kalkıyor olmaları birbirini izledi. Tabelalardan T.C.'nin kaldırılması, valiliklerle tepki ölçmeye kalkmaları gibi Alicengiz oyunları ile bir yere varacaklarını sandılar ama yanıldılar. Tepki, AKP ve politikalarına karşı her yerde çığ gibi büyümeye başladı.

Mithat Sancar'ı tanıtalım bugün de.

Anayasa profesörü olan Mithat Sancar 1963'te Nusaybin'de doğdu.

Diyarbakır Öğretmen Lisesi ve A.Ü. Hukuk Fakültesi mezunu olan Sancar "Temel Hakların Yorumu" konulu teziyle 1995'te doktor, başka çalışmalar yanında "Hukuk Devleti" konulu teziyle de 1999'da doçent oldu.

Kürt sorununun çözülmesi konusunda birçok yazıları bulunan yazarın yazılarından bir tanesi şöyle...

Kürt sorununda "çözüm"ün nasıl bir şeye benzeyeceği konusunda farklı yaklaşımlar olması normaldir.

Şimdi Taraf gazetesinde yazıyor ve oradan bol bol ahkâm keserek sözümona ilericilere akıl taslıyor. Uzatmaya gerek yok Taraf gazetesinde yazan ne liboşlar, ne işbirlikçiler, ne soldan dönmüş dönemler tanıdık biz. Sancar "akil"miş, şuymuş, buymuş, önemsemeye bile değmez. İnanıyoruz ki, önümüzdeki yazılarında Kocaeli hezimetinden sonra bu kez de neler yazacak bekleyip görelim.

Tepkilerden ve bir halk hareketi ile tarihin çöp sepetine atılmaktan korkan AKP iktidarı bizzat Recep Tayyip Erdoğan'ın ağzından bütün ülke yurttaşlarını tehdit etti. "Bir terör bitiyor bir terör başlıyor" diye sözünün nereye varacağını bile kestirmekten yoksun Başbakan gözdağı üstüne gözdağı verdi. Yetmedi, İstanbul Valisi iken 1 Mayıs'ları kana boyayan ve yasakçılığı ile tanınan İçişleri Bakanı Muammer Güler de işin içine askeri de katacak olan baskı yöntemlerinden söz etti ve tehdidini ülke insanların gözlerinin içine baka baka sürdürdü. Şimdi sormak isteriz; BUNLARIN 12 EYLÜL FAŞİSTLERİYLE ARALARINDA NE FARK VAR? Dahası Erdoğan'ın "akilleri" protesto edenlere; "bir avuç çapulcu" demesine ne demeli? Ya da gazetecilerin olup bitenleri doğru yazmalarına da katlanamayan ve "her zaman doğruları yazmak doğru mudur" diye soran Başbakan Danışmanı Yalçın Akdoğan'a ne dersiniz?

Şimdi gelelim kendilerine ilerici, devrimci ve komünistim diyenlere. Ülkemizde her yıl 1 Mayıs büyük bir sorun olarak yaşanmaktadır. Koskoca bir yılını 1 Mayıs'a kilitleyenler için böyle bir kaos'un olması çok olağan. Ancak 1 Mayıs'ı doğru kavrayanlar için böylesi bir birlik, dayanışma ve mücadele günü çok ama çok önemli. Sol politik yapılar kiteselleşemiyor, işçi sendikaları değil üzerlerine düşen görevi yapmak sahip oldukları üye sayısını bile koruyamıyorlar. Ancak çok büyük söz söylemeye gelince doğrusu üstlerine yok. Geçen yıl Taksim Meydanı'nda sonu gelmez konuşmalar ve içeriksiz sözler yüzünden 1 Mayıs'a katılanların hemen büyük bir bölümü alandan ayrıldı. Özetle katılanları usandıran bir kutlama ki, evlere şenlik desek yeri. Bir yıl ne ki, göz açıp kapayıncaya kadar geldi. Sonra da

biktirici tartişmalar yeniden başladı. Taksim'de olacağız, yasak masak dinlemiyoruz, biz kararımızı verdik 1 Mayıs'ta Taksim'deyiz. Bu konuda daha saymakla bitmeyecek açıklamalar. Sonra herkes kendi gündemine yöneliyor. Kendi seçimlerindeki haklılığı izah etmek için sayısız gerekçe ileri sürülüyor. Bu durumda olup bitenlere bakıp da "YETER" dememek için öyle gani sabrımız var ki, susup daha iyi neler yapılır diye bekleyip duruyoruz. Ancak bu nereye kadar diye de alttan alta ısınmıyor da değiliz.

SOSYALİST ÖĞRETİ YENİDEN / 13

TURGUT KOÇAK (GENEL BAŞKAN)

22 NİSAN 2013

"Kutlu Doğum Haftası" ile ilgili afişlere her yerde rastlıyorsunuz. Belediye otobüsüne mi bindiniz, afiş karşınızdaki. Afişte ne yazıyor? "Müslümanın Mslmna ırzı, onuru, malı canı haramdır. 'Hadisi-Őerif" Afişin altında imza Diyanet İşleri Başkanlığı. Anlayacağınız bu yıl Dinayet İşleri Başkanlığı gayretli. Bu gayret başında bulunan kişinin özelliklerinden de kaynaklanıyor. Kim bu kişi? Başında Prof. sıfatı bulunan Mehmet Görmez.

Şimdi gelelim bu kişinin bu 'Hadis-i Őerif'e ne kadar uyduğuna.

Hepiniz biliyorsunuz, Suriye'de dökülen kanların neredeyse Recep Tayyip Erdoğan birinci derecede sorumlularından. ABD'nin isteği ile işin içine en önemli aktör olarak giren Recep Tayyip Erdoğan AKP iktidarının tepesinde oturuyor. Suriye'de yüz binin üzerinde katledilen kişinin de sorumlularından. Bu katliamı kim yapıyor? Sözünü ettiğimiz çevrelerin desteğinde Müslüman Kardeşler, El Kaide gibi Müslüman olduklarını iddia eden kesimler. Kimi katledip kimin ırzına, onuruna, malına, canına kastediyorlar, kendileri gibi düşünmeyen Müslümanların. Ya da Şöyle diyelim Alevilerin. Hoş; bu hadiste yine de sakat bir yan var. Çünkü bu hadise göre Müslüman olmayan herkesin o zaman ırzı, onuru, malı, canı helal anlamına geliyor diyebiliriz. Öyleyse bu hadisin nereye varacağı tartılmadan niçin afişlerde yer aldığını sormak da insanlık görevimiz diye ekliyoruz.

Ancak yle bir yalanın içindeyiz ki, bu yalanlara kandığımız sürece başımıza olmadık Şeylerin geleceği de bir gerçek. Bu afişi hazırlayan Diyanet İşleri Başkanlığı. Başkan Mehmet Görmez. Haydi diyelim ki, bunlar bu afişe canı gönülden inanıyorlar. Öyleyse nasıl oluyor da Mehmet Görmez, Suriye ile ilgili açıklamalarında ABD'nin, AB'nin ve bu emperyalist çevrelerle birlikte davranan Recep Tayyip Erdoğan gibi bölgede bulunan kimi işbirlikçi ülke ve liderlerin görüşleriyle görüşü ortaklaşabiliyor? Nasıl oluyor da Mehmet Görmez yaptığı açıklama ile Recep Tayyip Erdoğan ve Dışışleri Bakanı Ahmet Davutoğlu ile aynı görüşü paylaşıyor? Yoksa Suriye'de bulunan yüzde 80'nin üzerindeki bir nüfusu Müslüman saymıyor mu? Haydi diyelim saymıyor o zaman da sözleriyle yukarıdaki hadise de dayanarak Müslüman olmayanların ırzı, onuru, namusu, malı ve canı helal midir demek istiyor?

Ne dersek diyelim bu kesimlerin ele alınacak yanları yok. Saldırgan, talancı, yalancı bir kafaya sahipler velhasılı.

***

Dün itibari ile ileriliklik, devrimcilik, sosyalistlik taslayanların İstanbul gibi işçi sınıfının kalbinin attığı bir kentimizde 1 Mayıs'la ilgili netleşmiş bir kararları yok. Sözün özü "Taksim'de olacağız"ın dışında yığınların ne yapacakları ile ilgili açıklığa kavuşturulmuş bir seçenek de sunulmuş değil. Bu yüzden de en önemli ve yığinsal olarak 1 Mayıs'ın kutlanacağı kentte tam bir kafa karışıklığı söz konusu. Bu yüzden de 1 Mayıs'a katılım bu büyük kentimizde büyük oranda düşecek gibi görünüyor.

1 Mayıs deyince; öteden beri ilericilerin, devrimcilerin bir kabullenmişliğe dönüşmüş tutumları söz konusudur. Kimi zaman bazı yapılardan kaynaklanan sorunlar yaşansa da genel eğilim genellikle bu şekildedir. Bu yüzden de 1 Mayıs kutlamalarında DİSK'in tutumu çok ciddiye alınır ve ona göre bir davranış göstermeye özen gösterilir. Oysa bu yılki 1 Mayıs'ta DİSK'in tutumunda oldukça belirgin bir belirsizlik var. Bu belirsizlik birçok nedenin yanında daha çok da DİSK'te yapılmış olan son genel kurul sonrası ortaya çıkmış irade ile ilgilidir diyebiliriz. Bugün yönetimde bulunan arkadaşlar öyle sanıyoruz ki, seçilmiş de olsalar temsil konusunda bir sorun olduğunu düşünüyor olmalı ki, net bir tutum sergileyemiyorlar. Seçimi yitirenler ise seçimi kazanmış olan ekibi seçilmiş doğal otorite olarak görmüyor olmalı ki, ayrı baş çekme tutumlarına devam ediyorlar. Dolayısı ile bilerek ya da bilmeyerek DİSK'te yaşanan anarşi ortamının devam etmesine olanak sağlanmış oluyor.

İstanbul'da yapılamayan 1 Mayıs demek Türkiye'de yapılamamış 1 Mayıs demektir. Bu nedenle de sorumlu davranmak ve kutlamanın önünü açan bir davranış sergilemek DİSK'in görevidir. Yok, eğer DİSK bu tutumunu sürdürecektse sorumluluğunu ve DİSK örgütlülüğünde oluşacak handikapların da suçunu kabullenmiş olacaktır. Bu nedenle sorumluluk taşıyan arkadaşları buradan bir kez daha uyarıyor, sınıfın çıkarlarının öne çıkarıldığı bir davranış sergilenmesi gerektiğini söylüyoruz. Bütün bu gerçeklere karşın, yine de herkes bildiğini okuyacaksa Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ne de bildiğini okuma hakkı doğmuş demektir. Çok yönlü olarak sürdürülen sınıf mücadelesinde amaç başarıya ulaşmaktır. Başarının önünü kesecek davranışlara bilinmelidir ki, ortadan kaldırılması gereken davranışlardır. Bizde bundan böyle olumsuzluklarla mücadele edecek ve birilerini karşımıza almaktan çekinmeyeceğiz.

Sosyalist öğretisi bu yolda savaşım verenlere salt bir takım kavramları biliyor olmalarından ibaret değildir. Eylemleri davranışların da nereye varacağını, işçi sınıfı açısından nasıl bir kazanım getireceğini de gösteren engin bir hazinedir. Bir takım grupların grup çıkarı için yani parçanın çıkarı için bütün gözden çıkarılamaz. Bu yüzden de parçalar bütüne zarar verecek davranışlar sergilemekten özenle kaçınırlar.

Bugün DİSK'in toplantısı sonrasında Türkiye Sosyalist İşçi Partisi olarak bir tutum alacak, geç kalmazsak gün içinde, geç kalırsak yarın yani 23 Nisan günü bu konu ile ilgili TSİP'lilere, TSİP dostlarına ve bütün devrimci ve sosyalistlere yönelik bir açıklamada bulunacağız.

Bütün gerçek devrimcileri işin dışında tutarak ilk sözümüzü söyleyelim. 1 Mayıs'ın Taksim'de yapılmak istenmesinin bir anlamı var. Çünkü 1977 1 Mayıs'ında onca devrimci arkadaşımız katledildi. Bu gerçeği hiç ama hiç unutmayacağız. Bu katliamı gerçekleştirenlere verilecek yanıtta hiç kuşku yok ki, solu çok daha yukarıya taşımaktır diye düşünüyoruz. Geçen yıl 1 Mayıs'ta daha alanları gelinir gelinmez Beyoğlu'ndaki barları dolduranların hasleti ile bizim hasletimiz arasından hiç mi hiç bir ilinti yoktur. Merak ediyorsanız sorun. Geçen yıl 1 Mayıs günü Beyoğlu'ndaki barların cirosu neymiş?

İstanbul'da Beyoğlu, Ankara'da Yüksel Caddesi devrimciliği yapanlardan halk gerçekten de bıkmıştır. Bu zihniyetle iddianız ne olursa olsun inandırıcı olunamamaktadır.

İşte bu yüzden Türkiye Sosyalist İşçi Partisi olarak bir kararın eşliğindeyiz ve doğru bildiğimizi de uygulamaktan çekinmeyeceğiz.

Çünkü Türkiye solu içinde kimseye minnet borcu olmayan bir kaç örgütten birisidir TSİP.

Çevre ve Şehircilik Bakanı Erdoğan Bayraktar, kanser tedavisi gören ve kendisinden ilaçlarının temini için yardım isteyen üniversite öğrencisi genç kızın cebine para koyup, ilaçları kendisinin almasını istedi ve 'düşürme' diye uyardı. Kendisine dilenci muamelesi yapıldığını söyleyerek alınan üniversiteli kız Selimiye Camii'nde namaz kılıp çıkan Bakan Bayraktar'a giderek, "Ben dilenci değilim, tedavim için yardım istedim" dedi ve cebine konulan parayı Bayraktar'ın eline tutuşturup ağlayarak uzaklaştı. Valiliğin temasa geçtiği genç kız hastaneye yatırıldı. Dilek Özçelik, hastaneye yatmadan önce Valiliği ziyaret etti ve yaşadıklarını şöyle anlattı: 'Ben 'ilaç' dedim, Bakan 'para' dedi. Ben Bakan Bayraktar'dan yardım istemiyorum. Yanınıza biri yardım için geldiğinde eliniz cebinize değil, vicdanınıza gitsin.

Bu bir zihniyettir. Bu zihniyet yurttaşların hakkı olan sağlıklı yaşam hakkını tanımak yerine onlara dilenci muamelesi yaparak baştan savma yoluna gidiyorlarsa bu bir rastlantı değildir. Toplumdaki insanları umarsız bırakıp kendilerine kul köle etme alışkanlığıdır. Sanırsınız ki bu ülke onların babalarının çiftliği. Sanırsınız ki, bu ülkede yönetici olmak onlara babalarından miras kaldı. Bu yüzden de kendileriyle eşit olması ve ülke olanaklarından eşit yararlanması gereken yurttaşlar teba yerine konuyor.

İşte kapitalizm böyle bir şey. Anayasaya eşitliği, özgürlüğü, sosyal devlet ilkesini yazar yazmasına ya iş uygulamaya gelince herkes parası, malı mülkü kadar eşit, özgür ya da sosyal devlet olgusundan yararlanabilir.

Dün sendikalardan söz ettik. Sarı sendikalardan, sendika ağalığından, sınıf ve kitle sendikacılığından ve DİSK'ten kısa özetler yaptık. Şimdi yazımızı siyasi örgütlenmelerle ilgili olarak sürdürelim ve bitirelim. Kapitalizmi savunan siyasi partiler var. Bunlar doğaları gereği milyonları sömüren ve baskı altında tutan bir avuç haramzadeyi temsil etmektedirler. Bunların dışında da sınıf ve katmanları temsilen partiler kurulmuştur. Bu partilerden solda yer alanlar sol bağlamda sosyal demokrat çizgiden komünist çizgiye kadar uzanan bir yelpazede yerlerini almış bulunmaktadır. Burada asıl kavram karışıklığı sol yelpazede yer alan partilerin önemli bir bölümünün kendilerini "en devrimci" ve "en komünist" olarak nitelemelerinden çıkmaktadır. Önceki yazımızda dile getirdik. Gerçek bir sosyalist parti sağlam bir öğretiyi ve işçi sınıfı partilerinin örgütlenme ilkelerine sahip olan bir partidir. Oysa açık/gizli ne kadar örgütlenme varsa bunları ele aldığımızda görmekteyiz ki, ne sağlam bir öğretileri ne de örgütlülükleri vardır. İçi doldurulmamış kof sözcükler ise bizim sözünü ettiğimiz örgütlerle asla örtüşmemektedir.

Bu yapıların bir kısmı öğretiyi (ideoloji) küçümser. Onlar için önemli olan eylemdir. Oysa sağlam bir öğretiyi sahip olunmaksızın etkili ve sonuç alıcı eylemler konulmasının da olanağı yoktur. Sosyalist bir parti kendi ülkesinin hem nesnel hem de öznel olarak iyi bir analizini yapmalı, sosyalizm savaşımını da bu analiz üzerinden yürütmelidir. Oysa baktığımızda birçok örgütün Türkiye'deki mevcut durumun dünü bugünü ile ilgili olarak sağlıklı bir analizleri söz konusu değildir. Dolayısı ile de bu yapılar

programatik bir duruş yerine günübirlik politikalarla iŒi götürmeye alıŒmakta olup sosyalizm konusunda yanlış eğilimlerinden dolayı sık sık baltayı taŒa vurmaktadırlar.

Türkiye Sosyalist İŒçi Partisi kurulduğu 15-16 Haziran 1974 tarihinden bu yana oğretiyi ve oğrtlenme ilkelerini olmazsa olmaz görmekte bu konudan ödünsüz davranmaktadır. Bu yüzden dnn nasıl kalıcı partisi olmayı baŒarmıŒsa yarının da kalıcı ve sonuç alıcı partisi olacaktır.

SavaŒım içinde yollarımızın keŒiŒeceęi yapılar kuŒku yok ki, olacaktır.

Ve hatta bu yapılar mücadele içinde tekleŒip iŒi sınıfının siyasal birliğinin sağlanması anlamına gelen sosyalist bir partide birlik sağlanması yolunu da açacaktır.

SOSYALİST OğRETİ YENİDEN / 14

TURGUT KOÇAK (TSİP GENEL BAŒKANI)

23 NİSAN 2013

1 Mayıs'a Œunun Œurasında kaç gün kaldı? Bu konuda bugüne kadar net bir tutum alamayan sendikacılar önceki gün İstanbul Valisi Hüseyin Avni Mutlu ile Taksim alanını geziyor, sözümona alanın fiziki durumunu inceliyorlardı. Oradan oraya sekerek vali ile birlikte dolaŒan sendikacıları gördükçe doğrusunu söylemek gerekirse içimden sayısız kez isyan yükseldi. Koskoca KESK adına; orada çukurdan çukura geçen Genel BaŒkan Lami zgen'di. Biliyorsunuz Lami zgen aynı zamanda da Recep Tayyip Erdoğan'ın "Akil insanlar"ı arasında yer alıyor. Doğrusu bu kadar da yeter! Ötedenberi ilerici, devrimci bir çizgiyi temsil eden KESK hiçbir zaman böyle bir duruma dŒrlmemeliydi. Tabi DİSK de. Çünkü İŒileri sendikal olarak temsilen DİSK'in kamu alıŒanlarını temsilen KESK'in bizim gereğimizde çok önemli bir yeri vardır. 1 Mayıs'ın İstanbul'da kutlanması ile ilgili olarak iŒin bu noktaya kadar sürüncemede bırakılması ise gerçekten de ayrı bir ıkıŒsızlık. Zaten teki sendikalar üzerinde durulması gerektiğini biliyoruz ama en azından 1 Mayıs konusu ile ilgili olarak zaman harcanmaması gerektiğini dŒnyoruz.

Vali ile birlikte Taksim'de seke seke dolaŒan sendikacıların aklına Œimdi mi gelmiŒtir fiziki durumu kontrol etmek. Daha önce hiç mi burası ile ilgili araŒtırmaya gerek duymamıŒlardı? DuymuŒlarsa da gerçekler iŒięinde davranmak devrimciliklerine helal mi getirirdi de ille de Taksim diye tutturulup Œimdi de yeni araŒıŒlara zemin hazırlayacak olan gerekeler bulmaya kalkıŒılmakta ya da Taksim'de yapılacak kutlama için niçin temsili kutlamadan söz edilmektedir. Konuyu nasıl ele alırsak alalım drtbaŒı mamur tutarsızlıklarla karŒı karŒıya kalıyoruz. Bu yüzden de yığınların davranıŒları üzerinde yanlış etki edecek kararların alınmasına yol açılıyor. Üstelik 1 Mayıs'ın Taksim'de yapılması ile ilgili sözümona kendilerini söz sahibi sananları hiç mi hiç onaylamamız olası değildir. Artık yle görünüyor ki, bu zatı muhteremleri dinlememiz de gerekmiyor. Gerekmiyor çünkü ne DİSK'in geleceği ne de KESK'in geleceği ile titizlenmesi gereken kiŒilerin böyle bir sorumluluk duymadıklarını görüyoruz. Hele KESK'i temsilen orada bulunan Lami zgen'i hiç mi hiç onaylamamız olası değildir. Daha önce yazdık, buradan bir kez daha aıkıyoruz. LAMİ ÖZGEN HEMEN KESK'İN GENEL BAŒKANLIęINDAN İSTİFA

ETMELİDİR. İş bu noktadayken vali ile birlikte KESK adına niçin Taksim Alanı'nda araştırmaya gelmiştir doğrusu bunu da anlamış değiliz.

Artık hiçbir yanlış sineye çekilerek olumsuzluklar düzeltilemez. Sınıfı sendikal olarak temsil etmekten uzak, DİSK'in sendikal varlık olarak bile ayakta tutulmasını tehlikeye sokmuş olanlarla birlikte yürünemez. Bu konuda gösterilmeyen duyarlılık yüzünden DİSK'te tam bir anarşi söz konusudur. Dahası bu anarşinin aşılabileceğini gösteren belirtiler de söz konusu değildir. Çekilen kılıçlar hep elde tutulmakta sürekli olarak yeni bir olaya zemin hazırlayacak özensizlikler gösterilmektedir. Aynı durum KESK'te de yaşanmakta, işçilerin, emekçilerin canına okuyan bir iktidarla "Akil İnsanlar"ın arasına girilip KESK tabanı ile dalga geçilmektedir.

Evet, bugüne kadar yapılan kimi yanlışlıklar yüzünden KESK'e bağlı sendikalar ve KESK temsili gücünü neredeyse yitirmiş bulunmaktadır. Kamu çalışanları içinde en yığınsal olan KESK'in bu hale düşürülmesine Lami Özgen'in tutumu tuz-biber ekmiştir. KESK üzerinde yaşanacak olumsuzlukları önümüzdeki günlerde göreceğimizden kimsenin kuşkusu olmasın. Bugün 1 Mayıs'la ilgili toplantıda DİSK'te ardı arkası gelmeyen etnik köken üzerindeki tartışmalar da işçi ve emekçileri etnisite üzerinden bölmeye hizmet etmenin dışında bir yararı yoktur. bu tartışmaları bilinçli şekilde sınıfın içine soka, işçi ve emekçileri bölmeye yönelik politikaları alışkanlık haline getirenler olup bitenleri oturup düşünmelidirler.

Sonuç olarak işçilerin, emekçilerin siyasallaşmalarının önünü kesecek her türlü sendikacılık oyununu sergileyenler; sınıf ve kitle sendikacılığını temsilen yerlerinde kalamayacakları gibi 1 Mayıs gibi işçilerin, emekçilerin BİRLİK-DAYANIŞMA VE MÜCADELE GÜNÜ olan 1 Mayıs'ın kutlanması için de bir irade olamazlar.

Bütün olumsuzlukları gözönünde bulundurarak 1 Mayıs 2013'ün kutlanmasını irade koyarak birlikte kutlamanın bir yararının kalmadığını düşünüyoruz.

Artık 1 Mayıs gibi önemli bir günün kutlanmasının belirleyicilerinin politik iradeler olması gerektiğine karar verdik. Bu yüzden de 1 Mayıs'ı bulunduğumuz her ilde, İstanbul'da da TKP ile birlikte Kadıköy Meydanı'nda kutlamaya karar verdik.

Bütün TSİP'lilere, TSİP dostlarına, ilericilere, devrimcilere Kadıköy'deki kutlamalara omuz vermeleri için çağrıda bulunuyoruz.

Yaşasın 1 Mayıs!

Yaşasın sosyalizm!

SOSYALİST ÖĞRETİ YENİDEN / 15

TURGUT KOÇAK (TSİP GENEL BAŞKANI)

24 NİSAN 2013

Yücel Sayman denilen "akıl" kişiyi televizyon görüntüsünde izlediniz mi? İzlemediyseniz, bir fırsatını bulun ve izleyin. Bu kişiyi izlediğiniz zaman inanıyorum ki, bütün "akıl insanlar" olarak nitelenen Recep Tayyip Erdoğan'ın toplumu yalan çözüme yatırmak için cansiparane çalışan öteki akıllarla ilgili olarak da bir sonuca varabilirsiniz. Yücel Sayman kendilerini protesto edenleri alkışlıyor, sirk cambazı gibi olmadık sevinç gösterileri yapıp arkasından da basıyor ıslığı. Arkasından da diyor ki; "Siz kazandınız." Demek ki, Recep Tayyip Erdoğan uçbeyi olarak görev verdikleri akıllarını iyi bir eğitimden geçirememiş. Bir başka deyişle o kadar hamlar ki, bu hamlıklarıyla değil topluma barış duygusu vermek ortalığı daha da cehenneme çevirebilirler. Böylece de bu işte muradı olanlar dimyat'a pirince giderken evdeki bulgurdan da olabilirler.

İçinde bulunduğumuz günlerin sıcaklığı ile böğrümüze yediğimiz tekmenin acısını duymuyor olabiliriz. Bize göre KESK Başkanı Lami Özgen'in akıllığı yok mu, göreceksiniz ilerici, devrimci güçler arasında epey yara açacak gibi görünüyor. İktidara yakın bir akıl kişi olarak İstanbul Valisi ile birlikte Taksim'i gezdikten sonra Taksim alanı 1 Mayıs için açılmış. Bu konuda toplumu germeden de böyle bir adım atılabilir bunca gerginlik yaşanmadan 1 Mayıs kutlanabilirdi. Böyle yapılmadı. Bu yıl Taksim'de gösteriye kesinlikle izin verilmeyeceği söylendi. Peki ya sonra? Sonrası iktidar akilini kıracak değil ya Taksim Alanı'nın küçük bir bölümü dışında kalan kısmı 1 Mayıs gösterileri için açtı. Şimdi ne kadar devrimci kurum ve kuruluş varsa döne döne Lami Özgen'e teşekkür edebilirler. Öyle ya onca Ulubatlı Hasan Taksim'i 1 Mayıs için açamadı ama Lami Özgen bütün becerisini kullanarak bu görevi layıkıyla yerine getirdi.

Daha önce yazdık, bir kez daha sesimizi gür bir şekilde duyurmak istiyorum. 1 Mayıs'ı salt bazı davranışları kaldıramadığımız için Türkiye Sosyalist İşçi Partisi olarak TKP ile birlikte Kadıköy'de kutlayacağız. Bu yönde atılmış olan adımı biz parti olarak çok önemsiyoruz. Bu yüzden de eleştirdiğimiz konularda bizimle düşüncelerini ortaklaştıranlara buradan çağrı yapıyor ve diyorum ki, 1 Mayıs mitingi için Türkiye Sosyalist İşçi Partisi ile birlikte Kadıköy meydanında olun, olun ki, devrimcilik adına her fırsatta hata yapanlar bir daha böylesi hatalara düşmeyi sorgulayabilme şansı elde etsinler. Olun ki, ne DİSK ne de KESK hata yapanlar yüzünden daha fazla kan kaybetmesin.

Kadıköy meydanını hıncahınç dolduralım ki, geniş halk yığınları gerçek kurtuluşumuz olan sosyalizm için siyasal bir tutum da sergilemiş olsunlar. Sosyalistlerin şansına yakışır bir miting gerçekleştirelim ki, hemen her yıl 1 Mayıs kutlamaları için sıkıntılar ortadan kalksın. Yığınsal bir miting gerçekleştirelim ki, geniş halk yığınları sosyalizm için amaca politik örgütlerle gidilebileceğini bir kez daha içselleştirebilsinler.

İşçilere, emekçilere, gençlere tüm halkımıza buradan bir kez daha sesleniyorum çünkü kurtuluş geniş halk yığınlarının eseri olacaksa bu gerçeği bir kez daha bütün gerçekliği ile gösterelim ve kararlı bir şekilde hedefimize kilitlenelim.

Sömürüye, zulme ve her türlü baskı ve gericiliğe karşı ayağa kalkalım.

YAŞASIN 1 MAYIS!

YAŞASIN SOSYALİZM!

YAŞASIN DEVRİMCİ DAYANIŞMA!

SOSYALİST ÖĞRETİ YENİDEN/16

TURGUT KOÇAK (TSİP GENEL BAŞKANI)

25 NİSAN 2013

Ülkemizde sol ve sosyalist solun yaşamsal sayabileceğimiz sorunları var. Öyle olmasaydı en basit sorunlarda bile bu kadar tökezlenmez, uluslararası sermaye güçlerinin işbirlikçisi olan AKP iktidarına karşı hayırhak bir politika izlenmezdi. Özellikle Kürt siyasi örgütlenmelerinde kendisini açıkça belli eden bu durum; bu denli solun ilkelerini dıştalyarak Recep Tayyip Erdoğan'ın politikaları ile örtüşen bir yol izlemez, izleyemezdi. Kimi sol yapıların bu konuda kendisini hiç mi hiç sorgulamıyor olması da başka bir çıkışsızlık olarak görülmelidir. PKK'nın Avrupa kanadından "sosyalistler bizi anlamıyor" bağlamında yapılan açıklama sonrasında da bir gerçeği gördük ki, bazı sol yapılar olup bitenleri sol ve sosyalist süzgeçlerden geçirmek yerine doğrudan kabul etmeyi sistematik bir tutum haline getirmiş bulunuyorlar. Kürt sorunu ile ilgili çözüm süreci konusunun kast edilen açıklamaya hemen yanıtlar gelmekte gecikmedi. SDP Genel Başkanı'na göre verilen demeç doğru değilmiş. Çünkü ta başından beri Kürtleri çok iyi anlamışlar ve desteklemişlermiş. Üç aşağı beş yukarı Emek Partisi de benzer bir demeçle konuya yaklaştı. Bu konu ile ilgili olarak demeç verenler içinde ÖDP Eşbaşkanı Alper Taş dışında aynı şeyi söylediler. "Bizi öteki sosyalistlerle karıştırmayın" biçimindeki açıklamalarıyla dikkati çektiler.

Ne diyelim; gerçekten de doğru söylüyorlar. Bizim de onlarla karıştırılmamız gerekiyor. Çünkü soruna bir bütünlük içinde yaklaşıldığında, ne zamandan beri dünya halklarına zulüm eden Amerika başta olmak üzere öteki emperyalist ülkelerin yaklaşımlarıyla örtüşen bir yol izlemek bizlerin yolu olarak görülebiliyor? Yok, eğer elden sınıf terazisi bırakıldıysa bizim politikalarımızın hiç ama hiç sözü edilen kesimlerle çakışmasının olanağı yoktur.

12 Eylül 1980 faşist darbesinden sonra Türkiye solunda farklı bir dil kullanılmaya başlandı. Hangi konu ele alınırsa alınsın etnisite ve inanç ayrılıkları başat olarak ele alınıp ezilmenin kuramı bu iki konu üzerinden derinleştirildi. Doğal olarak bu yönde politikaların arkasından da ülkemiz tarihinde yaşanan acı olaylar doğru/yanlış ayırt edilmeksizin sürekli olarak işlendi ve halklararası düşmanlığa ebelik edecek çalışmalar yapıldı. Bugün çıkarılan dergilere bakıldığı zaman sürekli olarak bu konu üzerinde fotoğraflar yayınlanıp hedef düşman gösterilmeye devam ediliyor. Yukarıda da belirttiğimiz gibi halklara yaşatılan acılar bizim de acımızdır. Ancak bu konular üzerinde yoğunlaşanların her nedense uluslararası sermaye güçlerinin işbirlikçisi tekerci burjuvaziden söz ettikleri bile yok. Derler ya; "bu ne perhiz, bu ne lahana turşusu". İşte durum tam da budur.

BDP listelerinden seçilmiş olan milletvekillerininse hiç mi hiç Türkiye işçi sınıfına sermaye güçlerinin saldırılarını görmüyor olmaları düşündürücüdür. Kimse AKP iktidarı boyunca iş kazasından yaşamını yitiren 12 bin işçiyi aklına getirmiyor. Taşeronun vicdanına bırakılmış, asgari ücretle çalıştırılan, her an kapı önüne konulabilen işçilerden de söz eden yok. Açlık ve yoksullukla boğuşan milyonlar ise hiç kimsenin aklına gelmiyor. Kışın ortasında işçi çadırında yanarak ölen işçilerinse hayatlarının niçin bu kadar ucuz olduğunu bir kez düşünüp tepki koymayı da düşünmüyorlar. Böylesi acı bir gerçek bile;

topluma etnik köken üzerinden açıklanmaya çalışılıyor. Zengin değil de, işçi oldukları için böylesi bir yaşama mahkum edilmiş olmanın gerçeği ise görülmek bile istenmiyor.

Söyledik söylüyoruz. Devrimciyiz, hem de sonuna kadar. Ama düşünüyoruz ki, devrimi halklar değil sınıflar yapar.

Bizim bu düşüncemize karşı çıkanlar eğer istiyorlarsa Marks'la Bakunin'in tartışmalarına gözatabilirler. Bu yüzden de sınıfın öğretisini yani sosyalizmi ve sınıfın sendikal ve siyasal olarak örgütlülüğünü sonuna kadar savunmayı görev sayıyoruz.

Görev saydığımız için de 1 MAYIS'ta dostlarımızla birlikte Kadıköy'de olacak ve sosyalizmin belgelerini haykıracağız.

SOSYALİST ÖĞRETİ YENİDEN / 17

TURGUT KOÇAK (TSİP GENEL BAŞKAN)

26 NİSAN 2013

KESK Başkanı Lami Özgen'in akıllığı de yetmedi. Valinin ağızlarına bir kaşık bal çaldığı sendikacılar yine valinin açıklaması ile ortada kalıverdiler. Ne demişler el atına binen çabuk iner. Ama haklarını verelim, sendikacılar attan inmemekte direniyorlar. Yapılan açıklamalardan öğreniyoruz ki, vali; katiyetle Taksim'e sokmayacağız derken sendikalar da gireceğiz diye diretiyorlar. Ne diyelim, bu işler böyledir. Kiminle çuvala girdiğinizi bileceksiniz. Eğer bilmiyor, gücünüz de çuvala girdiğinizi alt etmeye yetmiyorsa ortaya çıkacak durumdan geniş emekçi yığınlar nasıl etkilenir bileceksiniz.

Şunun şurasında kaç gün kalmış 1 Mayıs kutlamasına, hâlâ konuşulanlara bakın! Yeniden başa dönülüp gireriz, giremezsiniz tartışması yapılıyor. Oysa iktidarı iyi tanımak gerekiyor. AKP iktidarının işi çok. Ülkemizde adım adım demokratik haklar budandı, budanmaya devam ediliyor. 12 Eylül 2010 halkoylaması ile kabul edilen anayasa ile birlikte yeni yeni adımlar atıldı. Yargı tam anlamıyla raptı zapt altına alındı. Tutuklamalar keyfileşti. Gelişigüzel dinlemeler hemen herkesin korkusu haline geldi. Santajla karşıtlarını sindirmek olağanlaştı. Bütün bunlarla yetinilmedi, Anayasanın dipten doruğa değiştirilmesi işine girişildi. Çünkü uluslararası sermaye güçleri yeni bir anayasa hazırlanmasında ısrarlıydı. Tartışmalar sürüyor. CHP ve öteki muhalefetin halkın çıkarlarını gözeten bir anayasa hazırlanmasında etkisi yok. BDP'nin gündemi farklı olduğu için BDP'nin ajandasında farklı şeyler var. Tam da böyle bir zamanda Anayasa Mahkemesi'nin toplantısı vardı. Orada boy gösteren Başbakan, ana muhalefet lideri Kemal Kılıçdaroğlu ve öteki politikacılar Anayasa Mahkemesi Başkanı Haşim Kılıç'ı bir güzel dinlediler. Kılıç'ın anayasa konusunda da mesajları vardı. Kılıç'a göre herkesi memnun edecek bir anayasa hazırlamanın olanağı yoktu. Bu yüzden de hazırlanan anayasa halkoylaması ile kabul edilmeliydi. Kılıç'ın yargı konusunda da söyledikleri vardı. Özellikle de yargının kararı ne olursa olsun yurttaşların tepki göstermesi doğru değildi. Silivri'de gösterilen tepkiyi de böylelikle eleştirmiş oldu. Kısaca tepedekilerin halka giydirmek istedikleri anayasa elbisesi muratlarına uygun olmalıydı olmasına ya halkın da bir şekilde iradesi yansıtılmalıydı. Bunun için halkoylaması demokrasi karşıtı

sonuçların kabulü şeklinde de olsa bir şekilde daha iyiydi. Durum politikacıların işini kolaylaştırır, politikacılar da "ne yapalım halkın iradesi böyle" diyerek eleştirenleri susturma şansı elde etmiş olurlardı.

Bu arada Türkiye; "Kürt açılımı" politikası ile yeni bir yol ayrımına gelmiş görünüyor. Kandil'de dünya basınının önünde yapılan açıklamalar öyle gösteriyor ki, PKK istediğini önemli ölçüde almış görünüyor. Eğer sözü edilen konular Türkiye tarafından kabul edilmezse PKK zaten silahı bırakmış olmuyor. Bu da demek oluyor ki, kimilerinin barış oldu, yaşasın barış diye boğazlarını yırtmalarına karşın olup bitenlerin pamuk ipliğine bağlı olduğunu gösteriyor. Üstelik barış diye diye nereye gidildiği belirsiz bir gidişin bölgede çok daha kan dökülmesine neden olacak olay ve olgular var. Irak merkezi hükümetinin istekleri Kuzey Irak'ta eylemli olarak kurulmuş olan Kürt Devleti tarafından kabul edilmiyor. Petrol alışverişinde Türkiye bir alicengiz oyununun içinde bu yüzden de çatışmalar olabileceğini düşünmek hiç de yabana atılır bir şey değil. Suriye'de olup bitenler ortada. Burada da savaşın alevleri hem bölgeyi hem de ülkemizi ısındırabilir. Hem AKP iktidarı hem de Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu ise iyice usul, yöntem, yasa masa tanımaz hale geldi. Bizzat Davutoğlu'nun gözetiminde Çanakkale'de Terör örgütü olan Özgür Suriye Ordusu bayrağı çekildi. Bu denli gözü dönmüş bir iktidarın girişimlerinin bize göre hiç mi hiç önemi yoktur. Öncelikli olarak bu son girişimler yaklaşan yerel seçimlere bir yatırımdan öte bir şey değildir. Dolayısı ile ortalıkta barış barış diye dolaşanların niyetlerini iyi okumak gerekir.

Bugün tepemizde ABD hesabına her şeyi göz almış bir AKP iktidarı söz konusudur. Bu yüzden de bir takım liboş takımı ve soldan çark edip efendi değiştirmiş olan zevatin söylediklerinin sola ve sosyalist sola karşı bir tuzak olduğunu yaşadıklarımız açıkça göstermektedir. Bu yüzden 1 Mayıs'ın kutlanması da dahil, her konuda inisiyatifi elden bırakmamak; söylemek isteriz ki, bir kez daha çok önem kazanmıştır. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi olarak yaşadıklarımızın analizini yaptık ve İstanbul'da 1 Mayıs'ın TKP ile birlikte Kadıköy'de kutlanılmasının işçi sınıfı ve geniş emekçi yığınlar açısından çok daha yararlı olacağına karar verdik.

Konu ile ilgili bizimle tartışma girişiminde bulunmak isteyenler var. Alışık bayat sözleri yenilemekten öte gitmeyen bu eleştiri girişimlerini TSİP olarak her anlamda tersine çevirmek bilinci ve kararlılığı içindeyiz. İşçi diye diye işçi kuyrukçuluğu yapmaktan öte bir şey yapmayanların geçmişleri de benzer yanlışlıklarla doludur. Halk diye diye halk kuyrukçuluğu yapanların da durumu farklı değildir. Buradan ilan ediyoruz. TSİP olarak kimse ile tartışmaktan çekinmeyiz.

Çünkü TSİP'in silahı bilimdir. Marks, Engels, Lenin ve Stalindir.

Son söz,

bizi kim ki dövüşe davet etmiştir kabulümüzdür.

HODRİ MEYDAN!

SOSYALİST ÖĞRETİ YENİDEN / 18

TURGUT KOÇAK (TSİP GENEL BAŞKAN)

27 NİSAN 2013

AKP iktidarı iktidara geldiği günden bu yana uluslararası sermayenin çıkarları neyi gerektiriyorsa beş fazlasını yaptı. Arada sırada ABD ile ters düşen tutumlar sergiliyor gözükse de gerçek hiç de öyle değildi. Örneğin Recep Tayyip Erdoğan Filistin halkının çıkarlarını savunuyormuş gibi davranarak Davos'ta İsrail Cumhurbaşkanı Şimon Peres'e "one munit" demiş bu yöntemle de sükse yapmaya kalkışmıştı. Ancak bu olayın kokusu çabuk çıktı. Oradan ayrılıp daha merdivenleri bile inmeden kendisini uyardıklarında ise yüzünde şafak attı atmasına ya olan olmuştu bir kere. Madem bu söz söylenmişti, bu gösteriden yararlanılabileceği kadar yararlanmak en iyisiydi. AKP'liler de öyle yaptılar. Ne ki, geniş halk yığınları karşısında bu hüner fazla tutumadı.

Bu olaydan uzun süre sonra Mavi Marmara olayı yaşandı. AKP iktidarı içerde ve dışarıda zor durumdaydı ve de zevahirin kurtarılması gerekiyordu. Bizzat AKP'nin teşvikiyle Gazze'ye yardım götürmek üzere gemi konvoyu yola çıkarıldı. Başlangıçta AKP milletvekillerinden de katılacak olacaktı olmasına ya, tehlike sezildiği için milletvekilleri yollarından dönüverdiler. Hoş olayı düzenleyen dinsel hasletleri ağır basan kimseler olup bunlarda akıllarınca prim yapacaklardı. Olacakları üç aşağı beş yukarı bilen AKP iktidarı ise hiçbir tedbir almadığı gibi olay günlerinde sadece laf ebeliği yaparak işi geçiştirmeye çalıştı. İsrail komandoları gemiyi bastılar ve gemide bulunanların bir kısmını yaralayıp bir kısmını da katlettiler. Arkasından da gemiye el koyup İsrail'e götürdüler. Olay karşısında AKP apışıp kalmanın ötesinde hiçbir şey yapamadı. Yapamazdı da. Çünkü uluslararası sermaye güçlerine karşı AKP'nin tavır koymasının olanağı yoktu. Yine dostlar alışverişte görsün örneğinde olduğu gibi açıklamalarla yetinildi. El altından da İsrail'in çıkarlarını gözeten girişimlere göz yumulup sessiz kalındı.

Malatya Kürecik'te sözde NATO'ya bağlı radar, daha sonra Güney illerimizde Suriye ve İran'ı tehdit edecek olan patriot füzeleri yerleştirildi. Ne var ki, İsrail'le ilişkiler daha da iyileştirilmeli, bölgede yapılacak operasyonlar sırasında Türkiye'nin İsrail'le arası gergin olmamalıydı. Obama yollara düştü. İsrail'e iner inmez Recep Tayyip Erdoğan'ı arayarak Netanyahu'nun Mavi Marmara Gemisi olayı ile ilgili özür dilemeyi, tazminat ödemeyi ve Gazze'ye ablukayı kaldıracaklarını kabul ettiğini söyledi. Recep Tayyip Erdoğan ve iktidarının bu olay karşısında sevinçten bir göbek atmadığı kaldı. Hatta Obama'nın sesini çok özleyen R.T.E. telefonda ilk onun sesini duymak istedi. Bir süre bu yeni durumla övünülüp zaman harcandı. Erdoğan kalkıp Gazze'ye gideceğini açıkladı.

ABD ile kapı bir komşuyuz ya görevlilerinin biri geliyor biri gidiyor. ABD Dışişleri Bakanı John Kerry de bunlardan biri. Bölgede çit çıksa damlıyor. Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu ile ülkemiz ve bölge ülkeleri zararına tuzaklar kuruyorlar. Bu arada Kerry Recep Tayyip Erdoğan'ın Gazze ziyaretini ertelemesini istiyor. Ne yapsın Erdoğan aşağı tükürse sakal, yukarı tükürse bıyık. İktidardan cılız bir tepki geliyor. "Kerry'nin davranışı şık olmamıştır" diye. Ne yapacaktı, tanımıyor muyuz diyecekti Erdoğan. Planladığı tarihi biraz geriye aldı almasına ya Kerry'yi de memnun edecek bir tarih zikretmedi.

Sonuçta İsrail'le ilişkiler yeniden rayına girmiş, ABD başta olmak üzere Batı rahatlatılmıştı. En fazla rahatlayan ülke ise hiç kuşku yok ki, İsrail'di. İsrail yeni durumdan memnuniyetini İsrail'in Ankara'da ikinci katip seviyesindeki Maslahatgüzarı Yosef Levi Sfari, ülkesinin bağımsızlık günü nedeniyle Swissotel'de bir resepsiyon vererek belli etti. Resepsiyona, hükümeti ve askerleri temsilen katılım olmadı olmamasına ya işin gerçekte rengi hiç de öyle değildi. Ana Muhalefet partisi CHP'den Tunceli

Milletvekili Kamer Genç, CHP Genel Başkan Yardımcısı Faruk Loğoğlu, CHP İstanbul Milletvekili Osman Korutürk katıldı. Söylemek isteriz ki bu katılım da bizi şaşırtmadı. Okurlar anımsarlarsa daha önceki yazılarımızda da Faruk Loğoğlu ile ilgili eleştirel yazılar yazmıştık.

Her neyse görüldüğü gibi rüzgar ABD'den ve İsrail'den bu tarafa esiyordu, Recep Tayyip Erdoğan ve iktidarının ileri gelenleri serinlemek için çoktan göğüslerini açmışlardı bile.

***

Sol ve sosyalist sol arasında şu ya da bu nedenle başlayan tartışmalarından geniş halk yığınları gerçek anlamda bilgilendirilebilirse oldukça yararlı sonuçlar verecek. Çünkü kim hangi konuda ne düşünüyor, niye öyle düşünüyor ortaya çıkacak. Dahası sol yapıların sol ve sosyalizm konusunda ne kadar tutarlı olduklarını da anlamakta zorlanmayacağız. Bir yandan tartışılan "Kürt Açılımı" diğer yandan sıcağı sıcağına konuşulan 1 Mayıs konusu her grubun gerçek görüşlerini de ortaya koyuyor.

Hemen her yıl 1 Mayıs'ın İstanbul'da nerede kutlanılacağı sorun olmaya devam ediyor. Bir kez olsun bu sorunu gündemden çıkarıp yeni iş ve eyleme yönelmek gerektiği konusunda kimse yol açıcı olmuyor. Öyle ya koca bir yıl yatıp da sadece bir gün 1 Mayıs üzerinden devrimcilik taslamak varken niçin bu konuya kafa yorulsun ki?

Ya da ne bileyim geniş emekçi yığınları salt alana çekmekle kalınmayıp işsizliğin, taşeron işçiliğinin, sendikaların içinin boşaltılmasının, sendikaların grev ve toplu sözleşme yapamaz hale gelişinin içyüzü niye bilince çıkarılsın ki?

Ne güzel sendikalarımız var. Kimin kiminle iş yapıp yapamayacağı bile belirsiz hale gelmişken niye yığınlar bunları düşünüp de "ne oluyor" diye sorular yöneltsinler ki?

Yöneltirlerse Recep Tayyip Erdoğan'ın "akıl" insanlığını kabul etmiş olmak ne anlama gelir neden düşünülüp kafa yorulsun ki?

İçi boş devrimci sözlerle geçiştirilir olur biter. Evet, söylüyoruz; Kürt sorunu nedeniyle pek çok şeyin üstü örtülüyor. Kimse BDP milletvekili Altan Tan'ın şeriat çağrısını tartışmaya bile gerek duymuyor. Her şey ne kadar da tıkırında değil mi?

Ülkemizi ve bölgeyi dinsel karanlığın içine çekmek için ortalıkta dolaşanlar ne adına hoşgörü ile karşılanıyor?

Yoksa işçi sınıfının gerçek kurtuluşu olan sosyalizmle şeriat ve dinsel hasletler yer değiştirdi de bizim mi haberimiz yok?

Sosyalist görüşler artık feodal görüş ve anlayışları dışlamıyor da içine alıp ilkeleri arasında sayılmaya mı başladı?

Evet, hemen her konu yüreklince tartışılmalı. Kim hangi konuda neyi murat ediyor bir bir ortaya dökülüp açığa çıkmalı çıkmalı ki, niye 1 Mayıs'ta Kadıköy'deyiz daha iyi anlaşılabilsin.

Evet şark kurnazlığı yapılarak devrimcilik yapılamayacağını TSİP olarak buradan bir kez daha ilan ediyor; herkesi Kadıköy alanına çağırıyoruz.

SOSYALİST ÖĞRETİ YENİDEN / 19

TURGUT KOÇAK (TSİP GENEL BAŞKANI)

28 NİSAN 2013

Aklınıza ne kadar yalan, dolan geliyorsa bilin ki, bu işlerin mimarı sermaye iktidarlarıdır. Kimi zaman Hıra dağı kadar Müslüman olurlar, kimi zaman da Tanrı Dağı kadar Türk. Kimi zaman öyle milliyetçidirler ki, sanırsınız bunlar arı bir ırkın eciş/bücüşleri değildir de tıpkı safkan yarış atlarıdır. Şaşırmanın; bunlar kimi zaman da inançların ne kadar köhne ve ayak bağı, milliyetçiliğin de günümüz koşullarında çağdaşlık olmadığını olamayacağını bağıra bağıra söylemekten çekinmezler.

Hani bugün, AKP iktidardır ya, iktidar olmanın her türlü olanaklarını kullanıp bu işi derece derece orasından burasından tutanlar, bir şeyleri hırsızlayıp götürerek dünyalık elde ederler ama yine de bunların Müslümanlığından yanlarına yanaşmanın olanağı yoktur. Ülkemiz işçisi, emekçisi, özette üretenler hep hor görülüp canlarına okunur, çalışanlar yok pahasına çalıştırılıp değil emeklerinin karşılığını terleri kurumadan almak, aylarca üstüne yatılır da yine de katran karası gecenin karanlığında leke görülür ama bu zatı muhteremlerin Müslümanlığında leke görülmez. Hem böylesi heveslere başvuruluyor olması salt bizim ülkemize de özgü bir şey değildir. Bir zamanlar Avrupa'yı kasıp kavuran faşizm dönemlerinde de en iyi Hıristiyan da, en üstün ırkta kuşku yok ki, Almanlar, İtalyanlar, Franko İspanyası ve Salazar Portekiz'i de bu sıfatları layıkıyla hak etmişti.

Türkiye işbirlikçi teknelci sermaye güçleri ise bu yöntemi yıllarca kullanıp solcu ve sosyalistlere yapmadıklarını bırakmamışlardı. Onlar bu suçları işlerken Müslümanlığı ve milliyetçiliği kullanarak sokak eşkiyaları örgütlemişler ve ilericilerin, devrimcilerin ve sosyalistlerin üzerine bu katil sürülerini sürmüşlerdi. Sonra da susturdıkları milyonların haklarının bir güzel üzerlerine konup vurgun üstüne vurgun vurarak malı bir güzel götürmüşlerdi. AKP bugün aynı şeyi hem de gelmiş geçmiş iktidarlara taş çıkartırcasına yapıyor. Ortalık din bezirgânlarından geçilmiyor. Kimisi şeriat devleti kurma yolunda, kimisi bölgeyi birleşik Müslümanlar imparatorluğu haline getirme düşüpeşinde. Bu heveslerin hemen tamamının da arkasında ABD ve emperyalist Batı var. Çünkü bu yöntem emperyalist dünyanın bölge halklarına boyun eğdirmesi için en etkili ve geçerli bir yol.

Hani ülkenin onca sorunu varken Başbakan yine ortaya çıkıp gündem değiştirerek inciler döktürdü dersek abartmış olmayız. Neymiş efendim bizim milli içkimiz ayranmış. (Gerçi biz kıımız biliyorduk ya neyse) Dedesi diyesiymiş ki, "iyi bir nesil ayran içerek yetişir." Şimdi oldu işte. R. Tayyip Erdoğan'ın dedesi de hemen literatüre geçirilmeli, geçirilmeli ki, böyle bir değerden cahil kalmış ülke insanının haberi olsun. Ne yapalım ben ve benim gibilerin dedesi filozof ve tabip olacak zaman bulamamışlar. Bu yüzden de onların özlü sözünü burada aktaramıyorum. Örneğin benim dedem savaşa bir gitmiş, dönüp geldiğinde ninem bile onu tanıyamamış da tanrı misafiri olarak misafir odasına almış. Sonra da

ver elini Kurtuluş Savaşı'na. Filozof ya da tabip olmak için de hiç zaman bulamamış. Anlayacağınız bizleri salt bu yüzden özlü sözlerinden mahrum bırakmış.

Yazımın giriş bölümünde dile getirdim. Kim ki, kitlelere yalan söylüyordur işte o kişi döner dolaşır masal anlatmaya başlar. Recep Tayyip Erdoğan'da bunu yapıyor. Sağlıklı nesil istiyorsanız ayran için diyerek sanki aklımızla alay ediyor. Bu ne perhiz, bu ne lahana turşusu hesabı aklına ne gelirse söyleyen bir başbakanımız var demeyin, o bunları bilerek yapıyor. Neymiş efendim; nüfusumuzun çoğalmasa gerekiyormuş, kimmiş nüfusumuzun artmasını istemeyenler? Aklınca ülkemizin düşmanları nüfusumuzun çoğalmasını istemiyor demeye getirerek elle tutulamayan, gözle görülemeyen düşmanlardan söz ediyor. Yani muradı başka. İnsanlara aaa kuşa bak kuşa diyerek onlar havaya bakarken o hayırlı işine devam ediyor kısacası.

Yağma yok Bay Tayyip! Ülkeyi satıp savdın, işçileri, emekçileri işsiz, açsız bırakıp kuru ekmeğe muhtaç ettin, Amerika'nın dümen suyunda Suriye'ye karşı savaş açtın, 2B arazileri yasa ile köylülerin babadan atadan kalma arazilerine el koymaya kalkışıyorsun, ülke insanlarının aklıyla alay ederek ortalığa sözüm ona akil insanlar saldın, Arınç başta bakanlarının ne konuştuklarına bir bakın! Kürt sorununu tıkr tıkr çözmüşünüz de haberimiz yok. PKK gelmiş demiş ki, çekilmek istiyoruz, bundan böyle silahlı eylemlere de başvurmayacağız, ne özerklik, ne federasyon, ne de ayrı devlet de kurmak istemiyoruz. Eee siz ne yapacaksınız elimizi, eteğimizi öpün öyle affedelim diyecek değilsiniz ya büyük insansınız ve büyüklüğünüzü gösteriyormuşsunuz. Bu çetrefilli lafları kimse yutmaz. Yarın için yıkımlar getirecek politik gelişmelerin mimarlığını yapıyorsunuz Bay Tayyip mimarlığını.

Okullara süt dağıttınız bozuk çıktı. Zehirlenip yüzlerce çocuğumuz hastaneleri boyladı. Şimdi de milli içkimiz ayrandan söz ediyorsunuz. Yoksa bir yakınınız ayran üretme tesisleri mi kurdu? Uzatmayalım ayran azar biliyorsunuz, ya da ne bileyim kabarır.

Sana söylüyoruz, BİZİM AYRANIMIZI DAHA FAZLA KONUŞUP DA KABARTMAYIN! SONRASI İNANIN Kİ İYİ OLMAYACAK!

Yıllardır 1 Mayıs'ın düşmanı kesildiniz. Aynı kafada devam ediyorsunuz. Bunları biliyoruz da bilmeyenlere de anımsatmak isteyelim dedik.

DİSK Başkanı Kani Beko'nun açıklamalarından öğrendiğimize göre KESK ve DİSK yetkilileri sizden ve eski İstanbul Valiliği yapmış olan marifetlerini iyi bildiğimiz İçişleri Bakanı Muammer Güler'den görüşme izni istemiş. Bizden size öneri, bu görüşmeyi geri çevirmeyin. Hatta görüşmeye bile gerek duymadan 1 Mayıs günü size Taksimi serbest ettim deyin olup bitsin. Büyüklük sizde kalsın, bakın hem KESK size genel başkanını "akil insan" olarak vermedi mi, verdi. Hem böylece sizin kıymetinizi gerektiği kadar anlamamış olan solcular da bu gerçeği böylelikle anlamış olurlar.

Dedik ya bizim bu tür oyunlara aklımız ermez. İşte bu yüzden 1 Mayıs'ta kendimizi işin ta başından beri bu tartışmaların dışında saydık ve 1 Mayıs günü Kadıköy'de olmaya karar verdik.

Bu yüzden işçileri, emekçileri, Kadıköy meydanına çağırıyoruz.

TURGUT KOÇAK (GENEL BAŞKAN)

29 NİSAN 2013

Hani derler ya utanmazlığın böylesi; işte AKP iktidarının durumu da bu. TBMM Anayasa Komisyonu Başkanı Prof. Dr. Burhan Kuzu, "Her Yönüyle Başkanlık Sistemi" konulu bir konferans verdi. Malatya Belediyesi ve Malatya Barosu'nun işbirliğiyle Belediye Konferans Salonu'nda gerçekleşen konferansa Vali Vasip Şahin, AKP Malatya Milletvekili Öznur Çalık, Belediye Başkanı Ahmet Çakır, Cumhuriyet Başsavcısı Muzaffer Sayın, Emniyet Müdürü Mustafa Aygün, AKP İl Başkanı Bülent Tüfenkçi katılmışlar. Katılımcıların sıfatlarına bakın anlarsınız durum nedir? Neyse bunlar önemli değil. Burhan Kuzu parlamenter sistem için "kokuşmuş İngiliz sistemidir" diyor ve Allahın bildiğinin kuldan saklanmayacağına da vurgu yaparak bir güzel başkanlık sistemi ile ilgili inciler diziyor. Burhan Kuzu gibiler gerçekten de içimizi bulandırıyor.

İnsanın bunlara siz değil kul dediğiniz insanları Allahın cebinden peygamberi de çalarak kandırıklılığının derecesini yeminle söylüyoruz ki, ordünaryüs profösörlüğe bile çıkarabilirsiniz.

Aman efendim bu zatı muhteremlere Türkiye'yi düşünmekten üstlerine bir haller gelmiş. Hani halka zehir içirecekler ya, parlak bir jelatine sarıp sarıp sunuyorlar zehirlerini. Bunların mayası zehirle yoğrulmuş. Ne zaman ağızlarını açsalar sözleri zehir yeşili. Bu ülkenin insanları kendilerine oy vermeseler bile %10 barajı yüzünden o oyları da kendileri almışlar gibi milletvekilliklerinin üstüne mok böceği gibi konuveriyorlar. Çok bilmiş Kuzu'ya göre baraj düşürülürseymiş; meclise bir sürü parti girer, ülkede de koalisyonlar dönemi başlarmış. En iyisi en doğrusu tek parti iktidarıymış. AKP, 11 yıldır tek parti olarak ülkemiz geniş halk yığınlarına kan kusturuyor ya ne yapsın koalisyonlar dönemi başlarsa kan kusturamayacaklar. Kuzu'nun derdi o. Amma velakin başkanlık sistemi kabul edilirseymiş seçim barajı da düşürülmüş.

Eee adam anasının gözü. Kandırıklılıkta üstlerine yok. Başkanlık sistemi geldiğinde tepedeki bir tek adam ne derse o olacak. Parlamento da cam güzeli olarak pencerenin önünde saksılanıp işi bitirilecek. Gördüğümüz gibi ülkemizin işçileri, emekçiler, çalışıp çabalayanları adam sizlerden diktatörlüğe onay istiyor. Kuzu postu ile dolaşan 'Kurt' Kuzu da, sizleri hamhum şaralop yapmak için ne diller döküyor ne diller. Hep konuşuluyor ya, Kürtlere AKP iktidarı birtakım haklar verecekler, onlar da "Kürt Önderi" Apo'nun dediği gibi altın tepsi içinde bu kez de Recep Tayyip Erdoğan muhteremine başkanlığı sunacaklar. Ne yazık ki, bu işler sanıldığı kadar kolay değil işte. Bu konuda konuşan BDP milletvekili Altan Tan bile dayanamadı ve seçim barajının indirilmesi için başkanlık sisteminin kabulünü koşul olarak ileri süren Burhan Kuzu'ya bu bir ahlaksızlıktır dedi. Ahlaksızlık mıdır, değil midir bilemem ama aylardır AKP sözcülerinin ağızlarından çıkan zehir yeşili sözlerin işaret ettiği güçleri de Altan Tan bilmiyor olamaz.

AKP numara üstüne numara çevirerek tam bir diktatörlüğe yöneliyor. Şamil Tayyar gibi birisi bile nihayet ağzından baklayı çıkararak; "milletvekilli olmanın parmak kaldırmaktan öte bir hükmü yok, ot yolmak gibi bir şey" dedi. (Acemi askerlere boş durmasınlar diye mıntıklarında elleriyle ot yoldururlar. Öyle ağır bir angaryadır ki, ben bu duruma isyan etmemiş bir tek askere tanık olmadım) İşte AKP milletvekili Şamil Tayyar konumunu bu şekilde ifade etmiş. Bu betimleme gerçekten de şahane. Ancak Şamil Tayyar'ın bunun ayırdına varması ise çok ilginç. Şamil Tayyar böyle diyorsa AKP

içinde gidişattan rahatsız epey milletvekili var demektir. Hoş bunca rahatsızlık olmasa Erdoğan partisinin il ilçe başkanları da içinde otel toplantıları düzenlemeye kalkar mıydı? Erdoğan şöyle bir bakıp kendi partilerine oyunu da al git diyecek değil ya. Derse de kendi bilir dımdızlak ortada kalıverir ki, sağlıklı nesil örneği olan zatı muhteremi ne ayran kurtarır ne de çevresinde yirmi dört saat yağdanlık işlevi görenler. Artık Burhan Kuzu gibiler de nerede kızağa alınır kimbilir?

AKP iktidarı için söylenecek söz çok. Bunlarla ilgili söyleyeceklerimizi sert bir uyarı ile bitirelim. Sanmayın ki, diktatörlüğünüze bu ülkenin halkı katlanır. Bu ülkenin halkının birikimi sizin heveslerinizi kursaklarınızda koymaya yeter de artar bile. Madem piriñ için Tosya'ya gitmeye kararlısınız bilin ki evdeki bulgurdan da olacaksınız.

***

1 Mayıs tartışmaları sürüyor. Solun bir takım koşullanmışları kendilerini en devrimci görecekle ya oraya buraya sataşmayı da sürdürüyorlar. Soyut işçi sınıfı laflarıyla boylarından büyük söz söyleme alışkanlıkları olanlar; derdinde olmadıkları için deveyi göremiyorlar. Ona buna eski İstanbul valisi, yeni İçişleri Bakanı Muammer Güler'i işaret ederek suçlama salvolarında bulunuyorlar. 364 gün sınıfı örgütlemek ve sınıfın kendisi için sınıf olmasını ve öğretisel olarak donanımı ile ilgili parmağını oynatmayanlar (haklarını yemeyelim arada sırada işçilerin grev ve direniş yaptıkları yere giderek çay ve şeker götürüyorlar) şimdi kalkmışlar Taksim için savaş naraları atıyorlar. Oysa bu iş yıllardır Sol'un travması haline geldi. Bundan kurtulmak ve daha büyük hedeflere yönelmek gerekirken birileri bizleri de kısır bir tartışmanın içine çekmek istiyor. Bu tür tartışmalar yararsızdır. Herkes işine baksın. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi olarak biz de işimize bakıyor 1 Mayıs'ta Kadıköy Meydanında olmayı en doğru yol olarak görüyoruz.

Ülke yurttaşlarının anayasal hakları vardır. Bu haklar ne başbakan ne İçişleri bakanı ne de vali tarafından ortadan kaldırılamaz. Yurttaşlar anayasal gösteri ve yürüyüş haklarını ya kullanabiliyorlardır ya da kullanamıyorlardır. Durum yasalarda bu kadar açıkken DİSK ve KESK'in, Başbakan ve İçişleri Bakanı'ndan son bir gün kala görüşme istemeye kalkmaları da ayrıca manidardır. Umarız kapıdan çevrilmezler. Umarız devrimciliklerine bu girişimlerinden dolayı bir helal gelmez.

Bir not:

Taksim konusunda ısrarlı olanların hepsini aynı kefeye koymuyor, o örgütlerin büyük bir bölümüyle de mücadele içinde yollarımızın her zaman kesişeceğini içtenlikle söylemeyi bir görev sayıyoruz.

SOSYALİST ÖĞRETİ YENİDEN / 21

TURGUT KOÇAK (GENEL BAŞKAN)

30 NİSAN 2013

Recep Tayyip Erdoğan partisinin merkez, il, ilçe taifesini Kızılcahamam'da bir otelde topladı. Herkes sanıyordu ki, konuşacağı en önemli şey "Kürt açılımı" olacak. Bu konuya da orasından burasından

değınmedi değil, değinmesine ya en can alıcı konusun kendisinin sultanlığı ile ilgili olan kısmıydı. İşin bu yanına geğmeden önce belirtmek isterim ki, Recep Tayyip Erdoğan'ın geręekten de işi zor. Çünkü bu toplantıda kendisi de görmüştür ki, artık AKP'liler ülkenin pek çok yerinde AKP'li olduklarını söylemekte bile zorlanacaklar. Öyle sanıyoruz ki, tepkilerin önemli bir bölümü Erdoğan'a iletilmiş olmalı ki, Erdoğan konu ile ilgili partisinin üst kademelerinin gerektiği kadar partililerini ikna edememesinden yakındı. Yakınmanın sonunda da partisi içinde ikna odalarının kurulacağına dair işaret fişęini ateşlemiş oldu.

Başbakan kör bir kuyuya düşmüş debelenmektedir. Ortalığa saldığı "akilleri" ne kadar iknacı olmuş ya da oluyorlarsa kendisi gibi partisinin üst kademelerinde yer alan Amerikancılar da o kadar iknacı olacaklar. Bir başka deyişle olamayacaklar. Önceleri yazdık. Artık AKP iktidarının sonu görülmüştür. Geręekten de bu iktidarı bir kaşık suda boğacak milyonların homurtusu değil Recep Tayyip Erdoğan Amerika da duyuyor olmalı ki, her konuda AKP iktidarının ipleri gevşetmemesi gerektiği konusunda heyetlerinin bir gelip biri gidiyor. Bu heyetlerden birisi de hiç kuşkusuz içinde ABD parlamenterlerinin de bulunduğu heyetti ki, Enerji Bakanı'nı Taner Yıldız'ı bol bol İran'dan enerji alışverişi yapılıp yapılmadığı konusunda sorguladılar. Sanırsınız ki, Türkiye ABD'nin bir eyaleti de bir memurları işini doğru yapmış mı yapmamış mı sorguluyorlar. İşte Recep Tayyip Erdoğan ve iktidarının geręek yüzü bu. Yani ABD'nin memuru gibi davranmak. Böyle davranması doğal çünkü deliğe süpürülecekken Recep Tayyip Erdoğan Zapsu'nun da dile getirildiği gibi sonuna kadar kullanılacak.

Şimdi gelelim Kızılcahamam'daki otel konuşmasına. Başbakan burada partililerine başkanlık sisteminin iyiliklerinden söz edip dünyadan örnekler verdi ve 100'e yakın ülkenin bu sistemle yönetildiğini söyledi. Muhterem hızını alamadı, bu kez de başkanlık sistemine atalarımızdan alışkın olduğumuzu söyleyerek noktayı koydu. Allah Allah, demek ki, Osmanlı İmparatorluğu 600 yıl başkanlık sistemi ile yönetilmiş biz görememişiz de bir tek Recep efendi görüvermiş. Sanki Osmanlı İmparatorluğu'nun tepesindekiler padişah değil başkandı. Tebaası da padişah hanedanının kulu değilmiş de hep birlikte eşit yurttaşmışlar. Ne garip, Osmanlı öyle bir demokratik ortamı olan sistemdi ki, kardeşlerin bile saltanat yolunda kellelerinin alınması olağandı. Kim ki, padişah ve hanedana karşı hata yapar, kullukta kusur işler devlet katında rütbesi ne olursa olsun kellesi bedeninden ayrılırdı ama yine de Osmanlı İmparatorluğu toprakları içinde demokrasinin Allah'ı vardı.

Şimdi kalkmış Cumhuriyet'in başbakanı başkanlık sisteminin yararını anlatmak için türlü çeşitli boyalara giriyor. Neymiş efendim, Osmanlı da başkanlık sistemi ile yönetiliyormuş. Şimdi anladınız mı zatın geręek muradının ne olduğunu. Pek çok kimse bu konuda yazıyor çiziyordu da kimse Recep'in kafasının içindekilerin bunlar olacağına inanmıyordu. Hatta Recep Tayyip'in her sözünde keramet arayanlar gırla ortalıkta fink atıyor, gerdan kırıp haşmetli selamı çakıyordu da birileri üstüne kondurmak istemiyordu nedense.

Tepeden tırnağa yalan boyasına batmış bir iktidarın ülkemizin ve emekçi halkımızın başına ne belalar açacağı görüldü durmaktadır. Anayasa değişikliği ile sultana saltanat vermeye kalkanların geręek yüzünü de iyi görmeliyiz, iyi görmeliyiz ki, bu tür girişimlerin sahiplerini olağan demokrasi kuralları içinde görmek acizliğine düşmemeliyiz. AKP iktidarı geręek niyetini açık açık ortaya koyan uygulamaları hızla yaşama geçirmektedir. Şimdi de kalkmış devlet memuru kadınların saat 11.00-14.00 arası Kuran kursu görmeleri için yeni uygulamalar getirmektedir. Öte yandan kimi yönetici taifesinin de yine Recep tayyip Erdoğan'ın bilgisi içinde işledikleri halta bakın bir. Şimdiye kadar tabelalarda yazılı olan T.C. harfleri iki de bir kaldırılıp halk tepki gösterirse geri yerine konuyor.

Göstermezse ne âlâ yutturulup geçilecek. T.C. harfleri niye birilerine bu kadar batıyor ki, bazı görevliler halkın sabrını sınavıp duruyorlar.

Sonuç olarak; Bay Recep Tayyip Erdoğan binmiş alamete gidiyor kıyamete. Kendisi için düşündüğü padişah sıfatını kırar döker yedirirler adama. Sanılmasın ki, halk Recep Tayyip Erdoğan'ın düşlerine prim verecek. Sanılmasın ki, her dediği "boynumuz kıldan ince" denilerek yerine getirilecek. Burası Türkiye Recep Tayyip Erdoğan burası TürOLTAKiye. Milyonlar vurup zenginlik saltanatı kurduğunuz yetmedi şimdi de atalarımız dediğiniz Osmanlı muradı peşine mi düşmüş bulunuyorsunuz? Anımsatalım sözünü ettiğiniz atalarınızın yolu gerçekten de güllerle döşeli değildi. Meşakkatliydi. Kaç zindanda kaç veliaht boğdurulmuştu haberiniz var mı? Ya da "hoşafın yağı kesildi" diyerek kellesi giden tahttan indirilen ataların yok muydu? Otur oturduğun yerde ve cumhuriyetle yetin yoksa halkın demokratik tepkisi sonrası Amerika'ya bile zor kaçarsın zor.

***

Bu 1 Mayıs ile ilgili son çağrı yazımdır. Evet, 1 Mayıs kutlamaları nedeniyle Türkiye ilerici, devrimci, sosyalist güçler bölünmüştür. Bölünmenin haklılığı üzerine diller dökecek değiliz. Çünkü hiçbir bölünme haklılık nedeni olarak savunulamaz. Ancak bu gidişe gerçekten de dur denilmeliydi. İşleri; işçileri, emekçileri bölüp parçalamak olanlara bir yanıt vermek için geç bile kalınmıştır. Bundan böyle sınıf hem sendikal, hem de politik olarak örgütlenmeli ve sınıf adına konuşan küçük burjuva gevezeliğine son verilmelidir. Son verilmelidir ki, uluslararası sermayenin koruyup kollaması sonrası padişahlık düşü gören Recep Tayyip Erdoğan gibilerinin yüzünde korkunun şafağı atsin. Gerici bir anayasa dayatıp her istediğimi yaparım gayretiyle kölelik sistemini dayatmaya kalkanların işi bitirilsin.

Bu bir başlangıçtır.

1 Mayıs Kadıköy mitinginden sonra putlar yıkılacak.

Sınıf örgütlenip ayağa kaldırılacak ve sosyalizmin bayrağı daha yukarı daha yukarı çekilecek.

Bu da senin padişahlık özlemine karşı bizim gerçeğimiz Bay Tayyip, bunu da böylece bilesin...